

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKKALIN

— Afyon konusunda Amerika
Türkiye'yi suçluyor. —

İKİYÜZLÜ!

Güz Çekilişi İÇİN

5 Apartman
Dairesi

**tasarruflarınızı
21 Ağustos'a kadar
Bankamızda
toplayınız**

100 adet
1.000
lira

60 adet
5.000
lira

2 adet
100.000
lira

20 adet
10.000
lira

ayrıca

3400 adet
çeşitli
para ikramiyesi

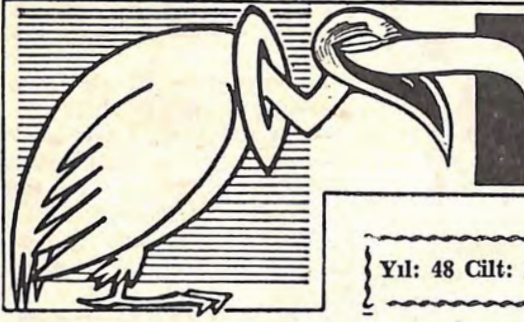
TÜRKİYE

İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyetidir

(Yeni Ajans : 3190 — 120)

AKBABA

Yıl: 48 Cilt: 19 Sayı: 33

* Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ *

5 Ağustos 1970 * Fiyatı: 125 Krş.

Bir Paşa, bir Demirel, bir de Lâz...

İSMET Paşa:

«— Hükûmet hasta..» demiş.
Gerçekten de işaretleri orta-
da:

Ateş: 41..

Tansiyon: 26..

Dil: Paslı ve bozuk..

Moral: Sıfır..

Genel durumu: Bitkinlik, nö-
bet, sayıklama, sıkıntı..

İsmet Paşa:

«— Bir hükûmet idaresi, tabii
kanunları ile idare olunacak hal-
lerden çıkıp, fevkalâde tedbirlere
muhtaç olduğu zaman hastalığa
düşmüştür..» demiş.

Peki.. ne yapmalı?

Onu da söylüyor Paşa:

«— Bir an önce bu hastalıktan
kurtulup sâlim idarenin nimetle-
rini vatandaşa göstermek tabii
yoldur..»

Peki, hastalığın adı ne?

Paşa vaktiyle onu da söylemiş-
ti:

— Süleyman Demirel!

Gerçekten de Demirel, Adalet
Partisinin başında bulundukça
parti artık iflâh olamaz. Bunu
görüp söylemek için tarafsız va-
tandaş olmak bile lâzım gelmez,
samimi bir AP'li de Demirel'in
tutumuna bakıp, Karadenizli va-
tandaş gibi:

— Uyyy, sen kimden yanasun?
diye soruyor.

Hikâye meşhur, Lâza sormuş-
lar:

— Dağda gidiyorsun, karşına
bir kurt çıksa ne yaparsın?

— Tabancamı çekeyrum..

— Tabancan yok.

— Ha bıcağıma el atayrum..

— Bıçağın yok.

— Taşa hamle edeyrum..

— Taş yok.

Lâz bozulmuş:

— Ha sen penden yana misun,
kurttan yana misun?

Zavallı AP'li vatandaşın duru-
mu daha az fena değil.. Her Al-
lahın günü gazeteleri açtığında
AP. Genel Başkanı için bir şey
öğreniyor. Sonra da köy veya
mahalle kahvesine gitti mi başlı-
yor hücumlar:

— Yahu ne yapmış seninki,
duydun mu?

Doğru veya yanlış... Ama Cum-
huriyet tarihinde hiçbir Başba-
kan için bu kadar iddia ileri sü-
rülebilmiş değildir. Bu iddiaların
yanısıra, Süleyman bey, partisini
de parça parça etmiştir. Kosko-
ca bir seçim zaferinden sonra u-
falana ufalana küçülen AP., ne-
redeyse çoğunluğu kaybedecek...

Ve AP'li vatandaş içinden içi-
ne soruyor Demirel'e:

— Ha sen kimden yanasun?
Benden yana misun? CHP'den
yana misun?

Manzaraya bakan sanır ki ger-
çekten de Süleyman bey muha-
lefet hesabına çalışıyor, iktidar
partisini yıkmak için elinden ne
gelirse yapıyor. Durmadan Hay-
siyet Divanı'nı işletiyor, kendisi-

ni sağlama bağlamak için parti-
yi çürütüyor...

Süleyman beyin bildiği, uğraş-
tığı bir kaç şey var:

Durmadan zam yapıyor..

Durmadan vergi çıkarıyor..

Durmadan partiden adam atı-
yor..

Ve ortalık kaynıyor.

Şimdi İstanbul'dan İzmit'e ka-
dar Türkiye'nin en önemli bölge-
sine Sıkıyönetim kondu da gö-
rünüşte bir sükûnet var. Eğer
memleketi askerle yönetecekse,
Süleyman beye bir diyeceğimiz
yoktur, ama böyle bir durumda
Süleyman beye ihtiyaç olup ol-
madığını da zamanla düşünmeye
başlar insan:

— Yahu, Sıkıyönetim AP. ikti-
darından daha iyi imiş.. diye lâf

çıkmaya başladı mı, Demirel he-
sabına iyi midir, kötü müdür?

Orasını yine samimi AP'liler
düşünsün!

Biz gelelim Paşa'nın dediğine..

İsmet Paşa şimdi diyor ki:

«— Hükûmet bir an önce has-
talıktan kurtulup sâlim idarenin
nimetlerini vatandaşa gösterme-
li...»

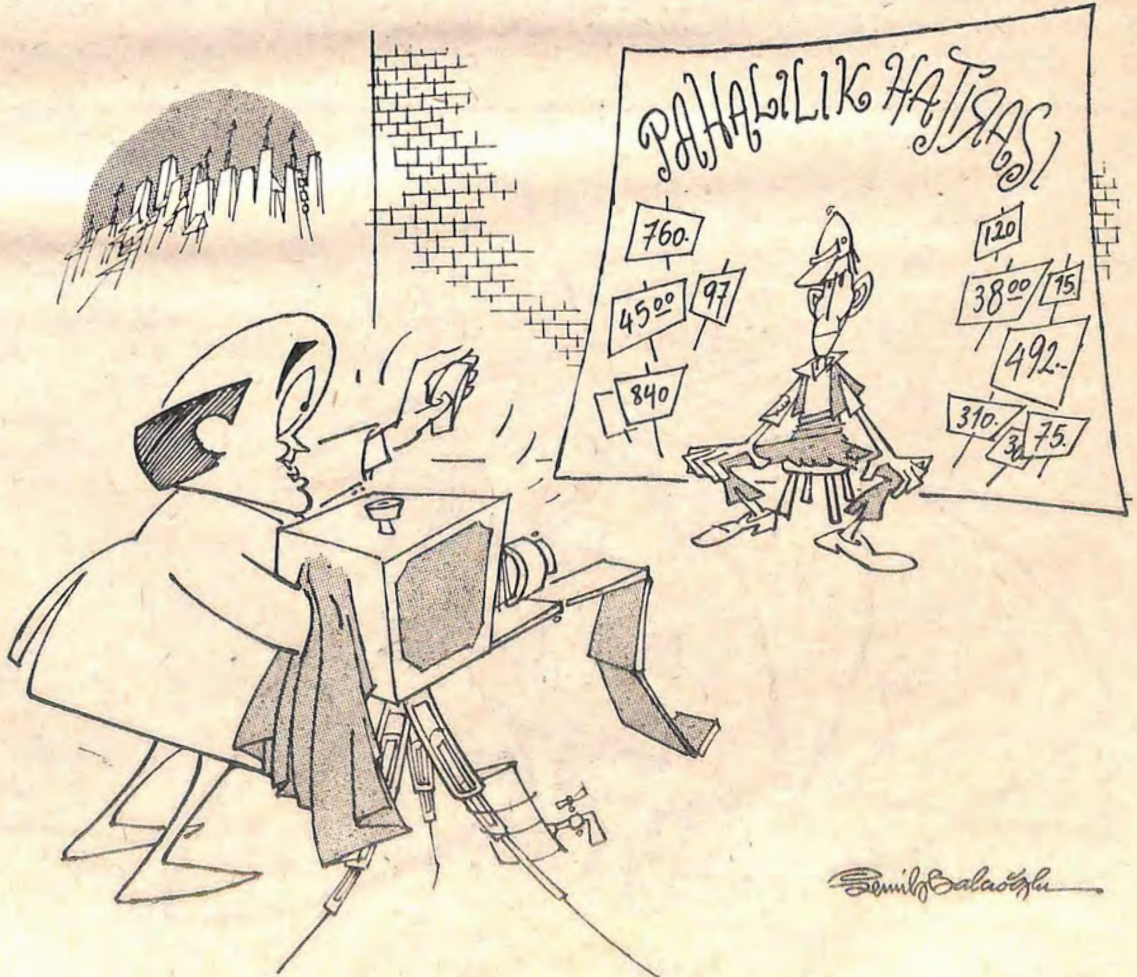
«Sâlim idarenin» diyor Paşa..

«Örfî İdarenin» demiyor..

Bilmeyiz Demirel bu deyişteki
inceliği anlayabilir mi? Gerçi şu
sıralarda böyle incelikleri düşü-
necek kadar vakti yok Süleyman
beyin ama, AP'yi tutan ve seven
vatandaşlar onun hesabına dü-
şünsünler artık...

AKBABA

— Demirel: «Halkın yüzünü güldürmek için çalışıyoruz» dedi. —

— Lütfen güler misiniz!..

İşlet kelleni

VEDAT SAYGEL

«Kim ne okur?» konulu bir anket yapılsa sizleri bilmem ama benim cevabım çoktan hazır. Kişinin yaşına ve yaşamına göre değişir bu. Örneğin, okula yeni başlayan küçük, alfabeye okur. Lise çağındaki genç kız şiir okur, foto roman okur, aşk mektubu okur. Aynı yaştaki delikanlı Tom Miks okur, Teksas okur, Red Kit okur. Ev sahibi, kiracının canına okur. Kiracı, elin malına okur. Kafası kızan kabadayı ana avrat okur. Borçlu, masal okur; politikacı, maval okur.

Okumaya böylesine meraklı bir toplumda bizim gibi işsiz güçsüz garipler de iş ilânları okur, protesto mektupları okur, dua okur, beddua okur, velhasıl kim bir şey söylese körükörüne onu okur.

Okumak dendi mi, sınıfımın insanları arasında okumaya benim kadar meraklı başka biri daha yoktur sanırım.

Merak etmemeniz için okuduğum eserleri de sıralayayım isterseniz:

— Yahu bu devirde işsiz güçsüz dolaşılır mı? Gazete ilânlarını okusan yine bir baltaya sap olursun, dediler; aylarca iş ilânları okudum.

— Fabrika, büro gibi yerlere boşver, dediler. Verecekleri para yemene yetmez ki, arttırasın. Şöyle bir vurgun yapılabiliyor musun sen?

İş aramayı bırakıp, bir kaç yıl da definecilik üzerine yazılmış bir sürü kitap okudum. Bu ağır işimin arasında kapıma dayanan alacaklılara yerine göre yalan okudum, belâ okudum, rahmet okudum.

— Böyle sudan şeylerle insan durumunu düzeltemez, kısmetin kapanmış senin, diyen yaşlı tanıdıklardan birinin öğüdüne uyarak kapanan kısmetimi açmak için her gece yatar-ken beşyüz kere «El rızık al Allah», her adımda üç «Destur Bismillâh» okudum.

Bu da sökmeyince dostlardan birinin elime tutuşturduğu «İşlet Kelleni, Doldur Kesen» isimli kitaba verdim kendimi.

— Yararlanmazsan yüzüme tükür, demişti kitabı veren. Kudretine inanmak istiyorsan önce önsözünü oku.

Okudum ki, Allah Allah... Kitap değil bir sihirli değnek bu! Yazarının hayatı da benimkinden pek farklı değildi hani. Onun da yıllar yılı aklıktan imanı gevremiş, önüne gelenden Allah rızası için bir iş istemiş. Hattâ bir ara yaşamaktan ümidini bile kesmiş, intihara karar vermiş de, tam gerçekleştireceği sırada kendi kendine, «Dur» demiş, «Ölümümü cinayet falan sanırlar da, günahsız birini sanık olarak içeri alırlar. İyisi mi, çektiğim sıkıntılı hayatı bir yere not edeyim.»

Bu niyetle kaleme bir sarılış sarılmış, henüz bir editör tarafından okunduğu an adam milyoner olmuş.

İntihar etmeye kesin kararımı verdim de, bir yandan sayfaları çevirirken, bir yandan zevkime uygun ölüm şekli düşünüyorum. Silâh olarak bıçağı seçsek, hem işi uzun, hem acısı büyük. Zira bu isteği evdeki dededen kalma bıçakla halletmek için önce bir bileyci bulacaksınız. Son-

ra kesim ücreti istemeyen bir kasp tutacaksınız. Daha sonra...

Yok yok... Daha başka bir şey düşünmeli. Tabanca?... Dünyanın parası. Üstelik hem kendine nişan alacaksınız, hem öleceksin. Yoo, bu kadar zahmetli işe gelemem derken:

— Kolay gelsin, dedi.

Düşüncelerimi dağıtmadan cevap verdim:

— Eyvallah.

— Ne yapıyorsunuz?

— Hiç, dedim, kelleyi çalıştırıyorum.

Kitabın ismini okudu, güldü:

— Anlaşıldı, zengin olmanın yolunu arıyorsun.

— Eh, dedim, bir formül bulursak...

Bir sigara yaktı:

— Girgin bir insana benziyorsun. Şimdiye kadar hiç özel kazançlar getirecek özel işler denedin mi?

Tanımadığım birinin, kafamı altüst etmesine bozulmakla beraber, gözlerimi kitaptan ayırmadan cevap verdim:

— Hem de pek çok...

Kılık kıyafeti benimkinden beterdidi ya, otururunda, sigarayı tutuşunda bir büyüklük, bir görmüslük vardı:

— Neler yaptın?

— Üç beş değil ki hemencecik sayıveriyim. Piyango bileti çektim. Spor Toto oynadım. Gazoz kapağı biriktirdim. Kâr pulu, Pay kuponu topladım. Temizleme tozlarında otomobil aradım.

— Başka?...

— Bunlara benzer bütün işleri dedim.

Sigaradan çektiği dumanı yüzüme üflledi:

— Hiçbirinden yararlanamayınca bu kitaba sarıldın öyle mi?

— Eh, aşağı yukarı öyle sayılır.

— Rulet oynuyor musun, rulet?

Kitabın son sayfasının son satır-larını okurken cevap verdim:

— Ekmek parası bulamayan insan, kumar parasını nereden bulur Allah aşkına?

— Bu söylediğim kumar değil ki..

— Nedir ya?

— Toto gibi, piyango gibi bir şey... Hem şansla falan da bir ilgisi yok. Bak, şu zarflar var ya...

Cebinden dört beş tane zarf çıkardı.

— Eee?...

— Ben şimdi bu zarflardan birini sana satacağım, tamam mı?

Parasını saymışım gibi uzattı:

— Üstündeki adrese zarfla birlikte otuz lira da para postalayacaksınız, tamam mı? O da tamam. Oradan sana bunun gibi beş zarfla, dört isimlik bir de liste gelecek. Geldi mi?

— Yooo...

— Dur, karıştırma. İsmi dördüncü sırada. Tutup birinci sıradaki ismin adresine otuz lira postalayacaksın, sana gönderilen beş zarfı da, beş ayrı kişiye satacaksın. Her zarf alan senin yaptıklarını yapacak, onlara da zarflar gelecek, ismin birinci sıraya çıkınca eline tam yetmişbin lira geçecek.

Nasıl olacağı aklıma girmemişti ama, yetmişbin lira iyi paraydı doğrusu:

— Müessese mi verecek bu parayı?

— Yok canım, dedik ya, diğer zarf alanlar göndercek.

— Valla ben bu işi pek anlayamadım.

— Canım, anlaşılmayacak ne var? Sen al bir kere şu zarfı benden... Senden önemli bir para çıkmayacak ki... Onbeş lira zarf için bana vereceksin, otuz lira müesseseye, otuz lira da listedeki birinci isme göndereceksin, o kadar. At o kitabı elinden. Okumakla zengin olan nerede görülmüş?

— Yok arkadaş, dedim, benim o kadar param olsa, bir işe sermaye yaparım.

— Sen bilirsin ama, aklın varsa bu fırsatı kaçırma. İlk ağızda vereceğin altıncı bir onbeş liracık.

— Anladık canım, altıncı bir onbeş liracık ama yok işte-

— Bul yahu... Onbeş lira için yetmişbin lira tepilir mi? Haydi bırak şu kitabı...

Çekti aldı elimden:

— Kalk hemen.

Kalktım.

— Hiç mi eşin dostun yok? Onbeş liracık buluver birinden...

— Yahu parayı buldum desek, oyunun kurallarını öğrenemedim henüz.

— Sen hele parayı bul, gerisine karışma. Her gün buralardayım ben.

Kimden ister, kimden alırsın? Yüzümü kızarttığım berbere daha:

— Varına kadar onbeş lira borç verir misin? derken:

— Rulete mi yatıracağını? diye sordu.

Şaşkın şaşkın başımı salladım. Daldırdı elini cebine:

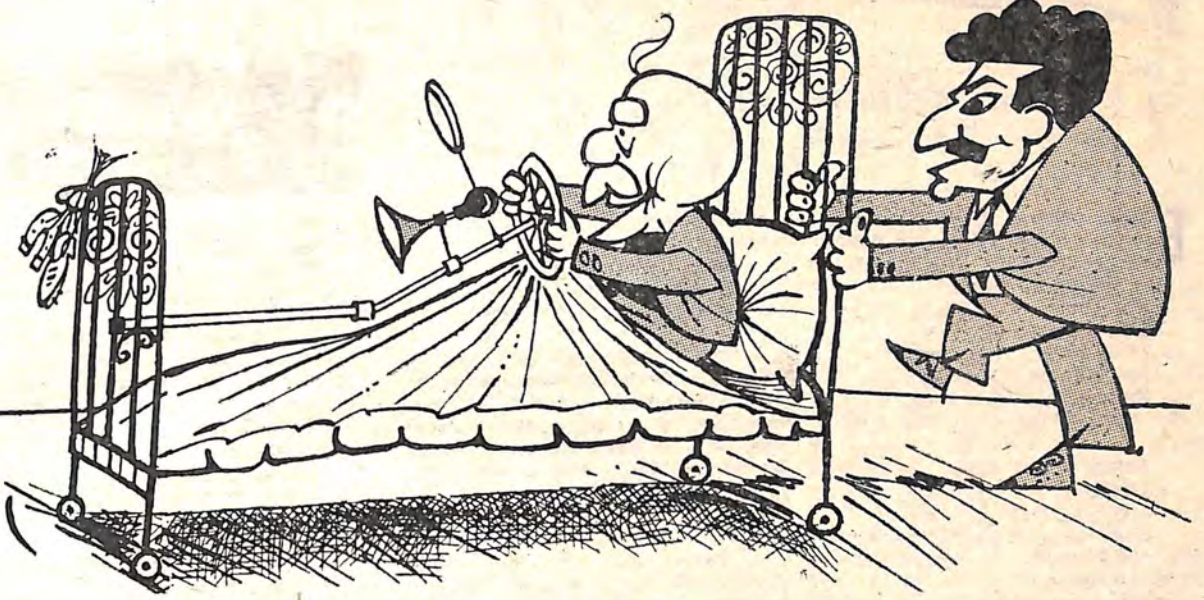

«DÜŞÜNEN ADAM!»

İKTİDAR

TEKİ

MAKAM ARABASI!

— Başka şey için deseydin vermezdim ama, rulet dedin mi iş değişir.

Parayı verip, yeni arkadaşından zarfı aldım.

— Gel, dedi, beraber postalayalım. Müesseseye göndermek için bir otuz lracık daha buluver şuradan.

Üç aylık kira borcum olan ev sahibine, «Varsa bir otuz lracık» derken güldü:

— Rulet mi oynayacaksın?

Şu rulet denen şeyi herkes duymuş, herkes oynamıştı da bir benim haberim yoktu galiba:

— Evet.

Gık demeden çıkardı verdi.

Bizim yeni arkadaş:

— Bir otuz lracık daha lâzım, dedi. Listedeki ilk isme postalamak için.

— Bir kaç gün sonra olsa...

Olmazmış.

— Kimden alayım?

— Rulet oynamış olan kimden istesen verilir.

— Vermezse?...

— Verir birader. Çünkü bu öyle bir oyundur ki, diyelim zarfı aldın da, parasızlık yüzünden postalayamadın. Oyun yarıda kalır. Oynayanların hiçbirisi ikramiyesini alamaz. Bir dene istersen.

Bizim sokaktaki kahveye adımımı atarken kahveci sordu:

— Bir zarf satayım mı sana?

— Ne zarfı?

— Rulet zarfı canım.

— Haa, dedim. Ben aldım.

— Postaladın mı?

— Yok, duruyor. Bir otuz lracık eksikğim var da...

— Aman, dedi, al şu parayı, günün birinde ödersin. Otuz lra için koca oyun bozulur mu? Hazır ismi-miz ikinci sıraya çıkmışken dert mi açacaksın başımıza?

Bizim yeni arkadaş:

— Gördün mü? dedi.

— Gördüm.

Postaladık. Aradan günler geçti, ne arkadaşı gördüm, ne kimseden metelik aldım. Geçenlerde Sirkeci'de dolaşırken bir el dokundu omuzuma. Baktım, beni rulete alıştıran arkadaş. Bir kerli ferli ki, sormayın.

— Kaçınıcı sıradasın? diye sordu.

— Hâlâ dördüncüyüz, dedim.

— Oh, oh... Nasıl oyundan memnunsun değil mi?

— Oyun olarak iyi de para getiren tarafı yok.

— Gelir, gelir. Maksat kelle-yi çalıştıracaksın, keseyi dolduracaksın. Bu da kitapla falan olmaz. Haydi eyvallah, görüşürüz yine.

Baktım, son model bir arabaya kuruldu, motoru çalıştırdı, gidecek. Sokulup keleş camından sordum:

— İkramiyeni aldın mı sen?

— Şaşkın, o da bana sordu:

— Nereden?

— Ruletten. Oynamıyor muydun?

Ağızındaki yaprak sigaranın dumanını yüzüme üflerken:

— Ben yaş tahtaya basacak adam mıyım? dedi. Keseyi doldurmak isteyen insan ruletle uğraşır ama oynamaz, oynatır. Biz ikinci yolu tuttuk işte!

Araba süzülüp giderken kitabı elimi aldım, keseyi doldurmak hayâliyle kelle-yi yeniden çalıştırmaya başladım: Tabancayla mı intihar edersin, yoksa bıçakla mı?...

Vedat SAYGEL

Sevilen Şarkılardan :

AĞLAMA YETMEZ MAAŞ

Rüya gibi her tek lira,
Aldığım maaş bana.
Ay başında kaybettim
İpin ucunu daha...

Zamlar kazık kadar nârin,
Direk kadar kısa.
Ağlama, yetmez maaş
Taksitle borçlarına!

Her ay maaş oyuk oyuk
Borç bırakır defterde.
Maaş bir bilmece-dir;
Zamlar da var, vergi de...

Mukadder ÖZAKMAN

Yazısız

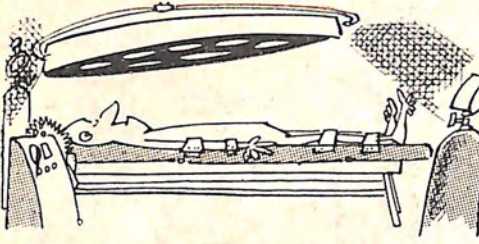
Sevilen Şarkılardan :

İNLEYEN MEMURLAR

İnleyen memurlar vatani sardı,
Rüya gibi Personel Kanunu vardı...
Uçar yıllar, maaşlar,
Memur kupkuru bakar,
Gece gündüz ağlardı...

Maaş ay sonunda, iş masadaydı,
Ayın başına daha onbeş gün vardı...
Uçar yıllar, maaşlar,
Memur kupkuru bakar,
Gece gündüz ağlardı...

Mukadder ÖZAKMAN

Aman doktor bir çare

Muzaffer
İZGÜ

BİZİM pederin şikâyetleri iyiden iyiye artınca, aldım, bir doktora götürdüm. Bin maşallah, doktor pratik mi pratik:
— Yat amca... Elli lira!...
— Dön amca... Elli lira!...
— Film amca... Yüz lira!...
— İdrar amca... Kırk lira!...
— Kan amca... Otuz lira!...
Bu kez, doktor sustu biz konuş-

tuk:
— Aman doktor bey!
— Ameliyat!
— Ameliyat mı?
— Evet, ama isterseniz yaptırma-

yın, siz bilirsiniz, o zaman hiçbir garanti veremem.

Babam, annem ve ben, çekildik kenara:

— Ne diyorsun baba?

— Vallahi bilmem ki oğlum.

Arada bir doktor da lâfa karış-

yor:
— Demir gibi ederim amca'yı, demir gibi, diyor.

Ameliyata karar verdik. Bu kez doktorla pazarlığa başladık:

— Aman doktor, ikibin olmaz mı?

— Dünyada olmaz... Bunun kan vermesi var, dikişi var, iğnesi var, ilâci var.

Babam:

— Oğlum, ben bugünler için biriktirmiştim o üç beş kuruşu, verelim, olsun bitsin, deyince, artık bizim ağızımızı açmamıza gerek kalmadı.

Ameliyat gününü kararlaştırdık ve denilen gün babamı doktorun özel hastanesine götürdük:

— Aman doktorcuğum siz bilirsiniz artık.

— Hiç merak etmeyin, onu anasından yeni doğmuş gibi yapacağım.

Babamı aldılar ameliyat odasına, biz annemle dışarda beklemeye koyulduk. Şöyle aradan 45 dakika geçti geçmedi, doktorun başını gördük

ameliyathanenin kapısında. Koştuk yanına:

— Aman doktor bey?...

— O iş tamam, tamam ammaa...

— Yoksa babama bir şey mi oldu?

— Yok canım, biz biliyorsunuz, babanızı midesinden ameliyat ettik, meğer babanızda apandisit de varmış. Şey diyorum, karnı açılmışken, onu da kesip atalım diyorum. İlerde ihtiyarcığın başına dert olmasın sonra.

— Pekiyi, o kaçta olacak doktor bey?

— Vallahi nasıl olsa karnı açık, almiyacağız açma parası, düş 750 liradan 250'yi, beşyüz liraya olur.

— Aman doktor bey!...

— Yoo, aşağı olmaz.

— Pekiyi olsun, dedim.

Doktor içeriye girdi.

— Vah efendi vah, dedi annem,

demek apandisiti de varmış.

Yarım saat sonra doktorun kafasını tekrar ameliyathanenin kapısında gördük. Parmağıyla beni çağırıyordu. Koştuk yanına:

— Nasıl doktor bey?

— Tamam, apandisitini aldık, al-

dık amaaa...

— Yoksa babama bir şey?...

— Yok canım, o değil de, sizin

pederde böbrek taşı da varmış.

— Amman demeyin doktor!

— Taş mı? dedi annem.

— Taş ya... İsterseniz almayalım.

Hani ben karnı açılmışken diyorum. Yarın bir gün ihtiyara ikinci bir eziyet olmasın.

— Pekiyi, kaçta olacak bu, doktor bey?

— 1250'nin, düş 250'sini...

— Açma parasını?...

— Evet, bin lira olur.

— Aman doktorcuğum 750 lira?

— Aaa, dünyada olmaz vallahi,

böbrekten taş çıkaracağız kardeşim,

kuyudan su değil.

Anneme döndüm:

— Nasıl anne, babamın biriktirdiği üç beş kuruş idare edecek mi bu işi de?

— Eh, madem hazır açılmışken, ne yapalım oğlum, olsun, dedi.

Doktor tekrar girdi ameliyathaneye. Yarım saat sonra tekrar çıktı.

— Tamam mı doktor bey? diye koştum yanına.

— Tamam olmasına tamam ama...

— Yoksa safra kesesi de?

— Nerden bildin, varmış demek babanın daha önce şikâyetleri?

— Yoo, bilmiyordum, şey koleksiyona başladık da...

— Ama isterseniz kalsın, ama ben

diyorum ki, hani karnı açılmışken

diyorum...

Döndüm anneme:

— Anne, dedim, doktor, hani kar-

nı açılmışken diyor...

Annem, ne yapsın:

— Olsun, dedi.

— Şey, kaçta olacak doktor bey?

— Düş 1750'nin 250'sini... 1500 li-

ra, tamam mı?

— Eh, ne yapalım, tamam doktor

bey...

Doktor içeriye girdi. Annem par-

maklarıyla boyuna hesaplar yapıyor.

— Ne kaldı anne o üç beş kuruş-

tan geriye?

— Zannedirim bin lira kaldı oğ-

lum.

— Allah vere de koleksiyonun bun-

dan sonrakileri ucuzluk şeyler olsa.

İster misin adam çıksın şimdi, bey-

nini de ameliyat edeceğiz desin?

— A oğlum, beyin karında değil

ki... Ben ondan değil de esas dala-

ğandan malağandan korkuyorum.

Biz böyle konuşurken doktorun

kafası yine gözüktü ameliyathanenin

kapısında:

— Tamam, diye bağırdı oradan,

safra kesesi de tamam, amaaa...

— Evet doktor bey?...

— Dalağının da bir parçasını al-

mak zorundayız.

— Hepsini alsanız doktor bey?

— Neden?

— İlerde ihtiyarın başına dert ol-

masın da.

— Olur mu hiç canım? Ama ister-

seniz kalsın... Hani ben karnı ha-

zır açılmışken diyorum...

— Anne bak, doktor karnı hazır

açılmışken diyor... Şey kaçta olacak

doktor bey?

— Düş 750'nin 250'sini, beşyüz o-

lur.

— Aman çok değil mi doktor bey?

— Ne çoğu canım... Bu aynı şey,

hani alırsın bir hurda otomobil, e-

dersin masraf olur kız gibi... İşte

hen de öyle, sizin pederi Allahın iz-

niyle kız gibi yapacağım...

— Aman doktor, yoksa bir de ba-

şımıza cinsiyet ameliyatı falan mı?...

— Değil canım değil, yâni babanı-

zı acente malı gibi yapacağım.

Doktor içeriye girdi, biz de an-

nemle oturduk yine kanepeye...

— Tamam, dedim anneme, artık

babamın kesilecek bir tarafı kalma-

dı.

— Var oğlum var, dedi annem,

daha fıtık olabilir, idrar torbası o-

labilir, ciğer var, kalb var, çooook...

Doktorun başı gözüktü yine kapı-

da...

— Bitti değil mi doktor?

— Bitmesine bitti amaa...

— Eyvallah anne, yine aması var

doktorun.

— Ben hazır karnı açılmışken di-

yorum...

— 250 lira kâr...

— Elbette ya... Hazır açılmışken

diyorum o işi de halledelim...

— Hangi işi doktor bey?

— Haa söylemedik, şey işi, pros-

tat işi, prostat...

— Bakın biz bunu unutmuşuk

doktor bey...

— Canım, insan babasında prostat

olduğunu bilir de nasıl söylemez, u-

nutur?

— Pekiyi doktor bey pekiyi, attık

250'sini, söyle bakalım gerisini?

— 400 lira.

— Anne, para?

— Yok evlâdım, tükendi üç beş

kuruş artık.

Doktor:

— Kolayı var canım, dedi, bono

yaparız.

Hemen orada bonoya çift imza at-

tık. Doktor:

— Uyandığında babanıza da imza-

latırız, deyip içeriye girdi.

— Vallahi anne, adam işi bonoya

da döktüğüne göre, babamın daha

türlü çeşitli yerlerini sıraya koyup

bir bir kesecek, dedim.

Yarım saat sonra doktor çıktı

içerden:

— Nasıl doktor bey? dedim.

— Tamam, dedi... Tamam amaa...

— Yine karnı açılmışken mi dok-

tor?

— Yooo, dedi, o kadar uzun boy-

lu değil efendim. Genç olsa neyse

ne ya, yaşlı adam, bu kadar ameli-

yata dayanamaz. Şöyle, on onbeş

gün bekleyelim, ondan sonra bir da-

ha açar, ince barsağını, kalın b r-

sasını, karaciğerini, akciğerini, amu-

dukkarisini ameliyat ederiz...

— Para do tor bey, para?

— Bono c nım bono... Merak et-

meyin siz...

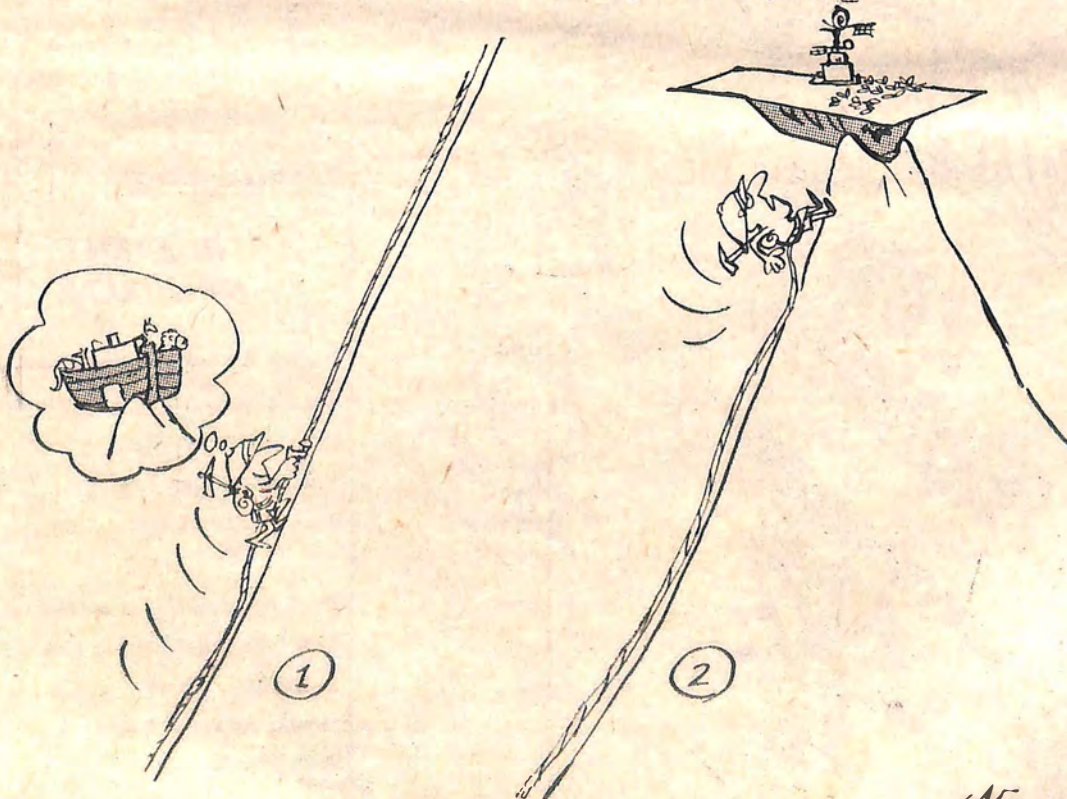
Muzaffer İZGÜ

«Hiçbir doktor arkadaş üzerine a-

lmamaya.»

M. İ.

— Amerikalılar, Ağrı'da Nuh'un gemisini arıyorlar. —

Yazısız

Ciddi den saka

REŞİT AŞÇIOĞLU

SLOGAN 1970

Su kullananın,
Toprak işleyenin,
Afyon sahaları Amerikalıla-
rın...

TEHLİKE

Seyir ve Hidrografi Dairesi
Başkanlığından :

Moda, Ada ve Florya sularında bütün enlem ve boylamlarda köli basilleriyle sair mikropların son süratle seyrettikleri görülmüştür. Halkımızı herhangi bir tehlikeye karşı uyarırız!

DENİZDEN FAYDALANMA- NIN YOLLARI

Gazetelerde okuduğumuza göre, Boğaz'da açılan bir gazinonun sanatçıları, değişiklik gayesiyle, sahneye denizden çıkacaklarmış. Doğrusu ya, bu davranışları pek isabetli bizlere gerçeği anlatma bakımından... Birincisi, artık balık çıkmayan denizlerimizden sanatçı çıkmak suretiyle boş bir sahadan nasıl faydalandığını gösterdiler. İkincisi, son yıllarda sayıları fevkalâde bir süratle artan sanatçı türeyişi hakkında «denizde balık bizde sanatçı» şeklinde bir deyim bulunmasına yardım etmiş oldular.

DEMOKRASİ GÖSTERİLERİ

Bir gecede «show» dan en çok para kazanan Elvis Presley'miş... 900.000 lira!

İkincisi Tom Jones'muş gecede 600.000 lirayla.

Çok para gibi görünebilir ama aslında bu parayı her gün bizim gibi fakir bir millet de ödüyor

milletvekillerimizin Meclisteki «demokrasi show» ları için... Çünkü Meclisin her oturumu 600.000 liraya mal oluyormuş yapılan istatistiklere göre!

BEYAZ ALTIN

Geçenlerde bir toplantıda bir kaç hanım, beyaz altının ne olduğu konusunu tartışıyorlardı.

Bana da sordular; ben bilemedim doğrusu... Plâtinle bilmem ne karışımıymış.

A kızım, demek geldi içimden, beyaz altın meselesi konuşulmasına konuşulur, tartışılmasına tartışılır ama memleketimiz bu gibi meselelerin konuşulacağı yer değil ki!

Memleket zengin olur da, her şeyi tamam olur da, o zaman altın, beyaz altın meselelerini görürsün. Ama, yokluk dolayısıyla bütün değer ölçülerinin değişik olduğu ülkemizde manâsız kaçıyor bu gibi konuların konuşulması.

Neden manâsız kaçıyor biliyor musunuz? Çünkü bizde beyaz altın diye suya derler de ondan! Ne?... Suyu mu beyaz altın derler?

Evet ya! Okumadınız mı gazetelerde?... Susuzluktan kuruyan Güneydoğu illerimizde sarı sarı altınları dökenler olmuş da yine de bir kova su bulamamışlar.

ÇIPLAĞI GİYİMLİ GÖSTEREN GÖZLÜKLER

Japonya'da kadını çıplaklık gösteren bir gözlük yapılmış.

Bizde ise, tersine, çıplak insanı giyinik gösteren bir gözlük tipi mevcuttur. Bu gözlüğün mucidi ise politikacılarımızdır.

Bilirsiniz, hani fiyakalı fiyaka-

Haftada iki gün tatil kabul edilmedi. — Gazeteler —

— Bizim müdürün «2 gün tatile» bu kadar hazırlıklı olduğunu bilselerdi derhal kabul ederlerdi!..

lı siyah gözlükleri takarak yurdun dört bir tarafında parti propagandası yapmaya giden bu muhterem zevat, gözlerinin önünde çıplaklık vaziyetindeki vatanı üstübaşı pek ve giyinik gördüğünü beyan eder.

FAVORİ RENK

Geçen akşam Luna Park'a gitmişim.

Atlıkarınca bölümüne gideyim dedim. Baktım, bütün atları beyaza boyuyorlar.

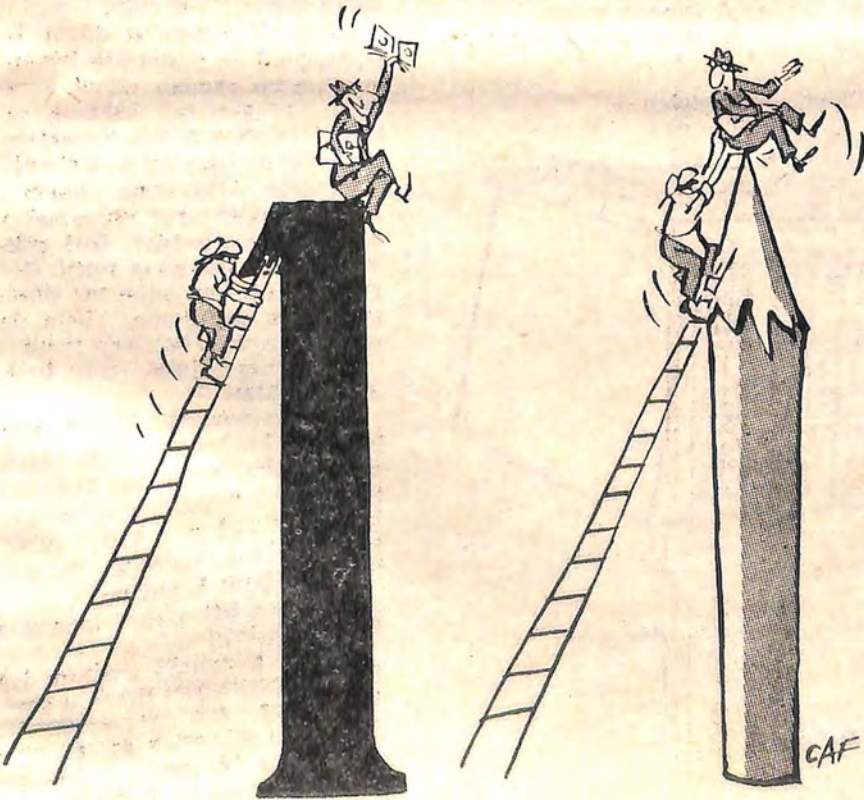
Neden hepsini beyaza boyuyorlar diye sordum.

Ne yapalım beyim, al ya da siyah at'a falan binmiyor çocuklar. Sadece beyaz atlara biniyorlar, diğerleri boş kalıyor.

Peki sebebi ne diye sorunca ne cevap alsam beğenirsiniz?...

Çocuklar evde ana-babalarını hep «Kır At» ın methini işitmekten, başka renk at istemez olmuşlar!

Reşit AŞÇIOĞLU

AYIN BİRİ!

Afyon Bombası

İsmimiz geçsin artık başlardaki sıraya
Özel telefon çeksin Amerika ve Rusya
Ufak tefek olanlar «Çıt» desin, haddi varsa
Görsünler nasıl olur, eroin yutturması
Modern silâhımız var, meşhur Afyon Bombası

Yıllar var ki adımız «Geri kalmış» ülkeydi
Biz yürüyüş yaparken; bir ileri, üç geri,
Yeni buluş peşinde herkes sıraya girdi
Her patlatan kazandı, çölde atom bombası
Bizim de sürprizimiz, işte, Afyon Bombası

Çok güler yüz gösterdik, bir tebessüm almadık
Dansözler ihraç ettik, «Türk Lokumu» yolladık
Hatır kırmamak için, nice şikeler yaptık
Ne yaptıysak «... Çık...» dedi, olmadı hiç faydası
O zaman icadoldu bizde Afyon Bombası

Afyon çekenin burnu, büyür, olur Kaf dağı
Deniz zannedip korkar; bir küçücük bardağı
Vaktiyle ta.. kemiğe sokmuşlular bıçağı
Uygurız diyenlerin bak çıkıyor foyası
Patlayınca şu bizim meşhur Afyon Bombası.

Fikret YILMAZ

HATIRLAYABİLDİĞİM kada-
rıyla, şansımın bana güldüğü
günler, bir elin parmakların-
dan daha azdır. Aslına bakarsa-
nız kendim istememiştim bu be-
dava tatil yarışmasına katılmayı.
Bir gün çaylar içilirken gazete-
deki yazıyı Kel Recep gösterdi. Ko-
caman kocaman harfler:

«Şahane yaz yayılı programı...
Misafirimiz olmak istiyorsanız,
geniş bilgi yarın bu sütunlar-
da...»

Geniş geniş güllüşler bir anda
bütün yüzlere yayıldı.

— Pfüüyt, dedi Osman Çorba-
cı. Şu kariya bakın...

Yazının altında mayolu bir ka-
dın resmi... Yüzünde de öyle bir
anlam var ki, hani alıp çerçeve-
leyin, altına da «Mutluluk» yazıp
duvara asın. Böylesine bir tablo.

— Yaratan neler yaratıyor, di-
ye iç çekti biri. Tatile bu kariyla
birlik mi gidilecekmiş?

Bir başkası hiç çekinmeden a-
çıkladı düşündüğünü:

— Avucunu yala teres! Nerede
o yoğurdun bolluğu? Sen bedava
tatili bulmuşsun, daha ne istiyor-
sun? Şükret ona da kariya boş-
ver.

Fıkır fıkır güldü Kel:

— Doğru ya! Bedavadan tatil...
Her isteyene... Peşin parayı bul-
dunuz, nasıl da keyiflenirsiniz...
Gazete sana tatilini veriyor işte...
Bir de kadın arkadaş mı bulsun
üstelik? Göster marifetini, yanın-
da götürceğin yavruyu da ken-
din tavlala...

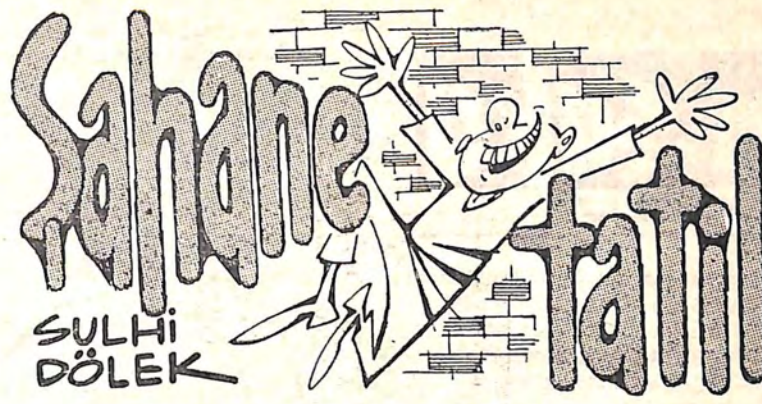
Ben tatili tatili boşverip res-
me bakarak hayâle dalmıştım bile.
Böyle bir kadınla bir gece...
Bir geceden geçtim, yalnızca bir
kaç saat... Karşılığında neyim
varsa verirdim. Kadının bu ka-
dar güzel olması bile şart değil-
di.

— Oğlan kara sevdaya tutuldu,
dedi bir ses.

Açık vermiştim. Kurtulabilir-
sen kurtul dillerinden...

— Ben hep söylerim, böyle şey-
ler sokmayın oğlanın aklına di-
ye... Ayıklayın bakalım şimdi pi-
rincin taşını...

Kel Recep babacan babacan sı-
rıtı bütün eksik dişlerini göster-
terek:

— Telâşlanmayın be oğlum, te-
laşlanmayın. Her işin bir kolayı
var. Yazarız şimdi resimdeki ka-
dına bir mektup. Artık gazete ka-
nallıyla mı olur... Bir de bizim
oğlanın fotoğrafını yollarız...
«Fukara vuruldu sana» deriz.
«Yanıyor ki yangını söndürme-
ye dağların karı elvermez. Tek
sen söndürebilirsin bu ateşi. Me-
det!»

— Bu kadarı gerekmez, diye-
rek benden yana baktı Osman
Çorbacı. Daha bizimkinin fotoğ-
rafını görür görmez cin çarpmışa
döner karı. İlk otobüsle de kal-
kar buraya gelir...

Bir başkası tamamladı lâfın ar-
dını:

— Şu hilkat garibesini bir
de yakından göreyim diye.

Bereket araya lâf girdi, benim-
le daha fazla uğraşmadılar. Yeni-
den yaz tatili konusu ortaya atıl-
dı:

— Yarın olsun da gazeteden
tatil için daha geniş bilgi alalım,
dedi Kavruk Ömer. Bu işler hiç
belli olmaz. Bakarsın...

— Siz toptan keçileri kaçırmış-
sınız, diye kestirip attı Kel Re-
cep.

Biliyordum ki o gece herkes
bu şahane tatilin rüyasını göre-
cekti. Ertesi gün anladım yanıl-
madığımı. Hepimiz at sineği gibi
gazetenin çevresine üşüştük. Bu
kez resimde üç mayolu kadın
vardı... Bir plâj şemsiyesinin al-
tında oturuyorlardı, seç seç al...
Kel Recep resmin altını yüksek
sesle okudu:

— «Büyük Kafes otelinde mi,
Kuşadası'nda mı, Antalya veya

Bodrum'da mı? Yoksa gönlünü-
zün istediği başka bir yerde mi
tatil yapmak istersiniz? Sevdigi-
niz ya da bir yakınınızla birlik-
te, bütün masraflarınızı biz öde-
yeceğiz. Yirmibeş kupon kesip
yollayın bize, gerisini düşünme-
yin. Rüyalarınızda tatili size
biz yaşatacağız. Kupon yayınlamaya
yarın başlıyoruz. Dikkat:
Tatil ikramiyesi paraya çevrile-
mez.»

— Mucize dedikleri, Hızır aley-
hisselâm dedikleri bu mu ola? di-
ye yazıyı baştan okuttu Kavruk
Ömer. Valla bu işe aklım yattı
benim, dedi sonunda.

— Höst, deli! diye güllüşük.

Ertesi gün gazetedeki ilk ku-
pon bilinmez bir el tarafından
kesildi. Bu tatil dalgasının ger-
çekleşmiyeceğini bildiğimizden
hiç birimiz aldırmadık. Gelgele-
lim... Üç dört gün daha geçti.
Hep aynı terane... Kuponlar hep
kesiliyordu. Bu esrar dolu ku-
pon hırsızlığı ilk kıpırdanmalara
sebepti. Gözümüz yoktu şüp-
hesiz ama, neden kuponlar kay-
bolsundu?

— İçimizden biri açıkgozluk e-
dıyor, dedi Kel Recep. Buna hak
yemek denir. Kuponlar çıksın or-
taya. Zaten biz kim, tatil kim a-
ma kupon biriktireceksek hep
birlikte biriktirelim. Başka he-
veslisi varsa, gazeteyi kendi pa-
rasıyla alır, onun kuponlarını ister
keser, ister taharete kulla-
nır.

Aramızda tatile en istekli gö-
rüneni o olduğu için şüpheli
Kavruk Ömer'e baktık:

— Çıkar lan kuponları! dedik.

Oğlan yemin billâh etti. Nere-
deyse ağlayacak... Sonunda inan-
dık ki o kesmiyor kuponları.

Kel Recep'in kel kafası kuzmuş-
tık bir kez:

— Eğer kuponlar ortaya çık-
mazsa, bundan sonra her gün ilk
iş olarak gazetenin kuponunu a-
lır yırtarım. Hepiniz de hava a-
lırsınız tatil niyetine...

— İyi ama... dedi Osman Çor-
bacı. Kuponları hep birlikte bi-
riktirdik diyelim. Tatili kazanır-
sak ne olacak? Tatilin sahibini
aramızdan nasıl seçeceğiz? Hepi-
mizi birden götürmezler ya...

Böylelikle de baklayı çıkarmış
oldu ağzından. Demek kuponları
yürüten oydu. Biraz sıkıştırınca
gizlediği yerden çıkarıp verdi
hepsini. Bunun üzerine karar al-
dık. Gazetenin parasını her gün
birimiz verecektik. Kuponlar ta-
mam olunca aramızda kura çe-
kip kazananın adına postalayac-
tık. Hiçbir haksızlık olmaya-
caktı böylece. Herkes kabul etti.

Tahmin edebileceğiniz gibi, ku-
rayı ben kazandım. Böylece ku-
ponlar benim adıma yollandı. Bir
kaç gün daha konuştuk bu
meseleyi, sonra her şey gibi unu-
tıldı gitti.

Sabahın köründe dikildi biri
başına:

— Topla bavulunu, dedi. Tatil
ikramiyesi sana çıktı.

Dalga geçiyor sandım:

— Git lan! dedim. Uykulu uy-
kulu bir de küfür basıp yorgani
tepeme çektim.

Az sonra dürtüp yeniden uyan-
durdular. Bir curcunadır gidiyor:

— Ulan, adın gazetelere geçti,
sen hâlâ miskin miskin yatıyor-
sun be!

— Seni anasının şanslı veledi
seni... Zaten ta başından biliyor-
dum senin kazanacağını.

— Mektup yazmayı unutma
ha! Gittiğin yerlerden kart da at.

— Dönüşte de hepimize birer
hediye getirirsin.

— Çekilin lan başımdan! diye
bağurdum.

— İnanmıyor mu ne?

— Getirin gazeteyi, getirin de
kendi gözleriyle görsün.

İçime bir kuşkudur düştü. İl-
gilendiğimi de göstermek istemi-
yordum bir yandan. «Hani, nere-
de?» diye gazeteye bakacak ol-
sam, taramaya gelmiş olacaktım.
O zaman da iyice dalgaya alacak-
lardı beni. Avucunuzu yalayın...
Duvara dönüp uyur numarasına
geçtim. Bırakmadılar. Biri geti-
rip gazeteyi burnuma tuttu. Bre
aman! Bu benim adım be! Gaze-
tenin baş sayfasında, hem de
parmak parmak harflerle yazılı...
— Tutmayın beni, diye fırla-
dım yataktan.

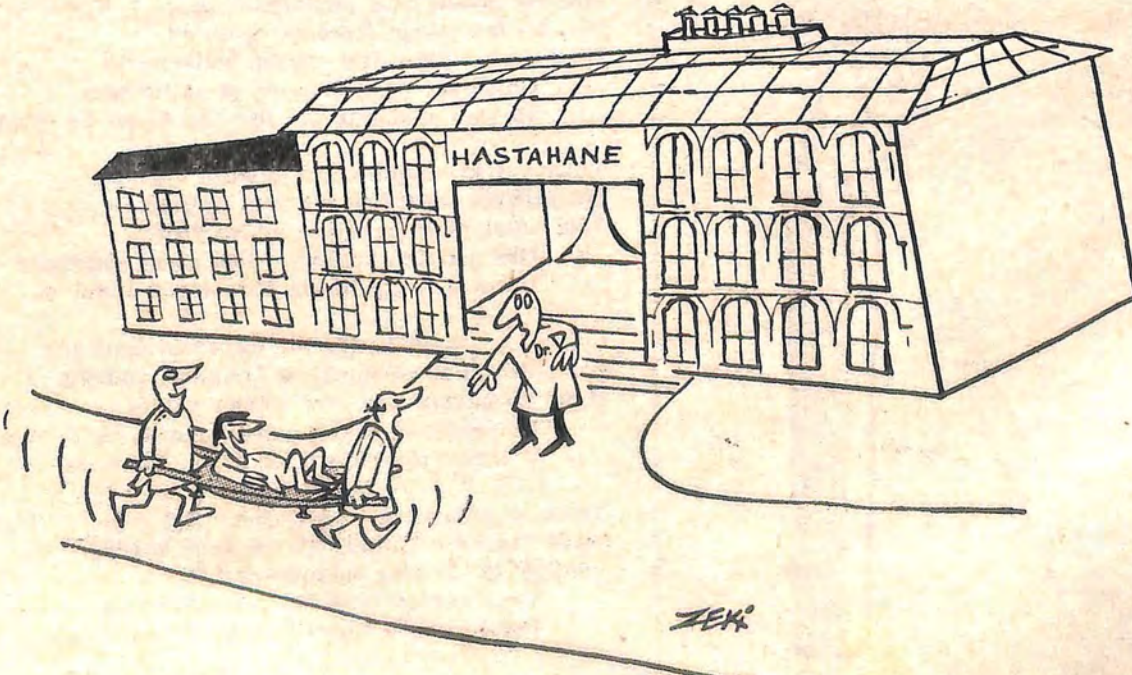
Tuttular maalesef. Omuza alıp
hurrallar, kahkahalar, yaşı, varol,
nurol sesleri arasında koğuşun
içinde dört döndürmeye başladılar.
Bir silvari alayı kadar gürül-
tü ediyorlardı. Gardiyan dayana-
mayıp bağırıp kapıdan:

— Yeter be! Çatıyı tepemize
göçtüreceksiniz!

Varsın göçsündü... «İkramiye
paraya çevrilemez» diyordu gaze-
te. Acaba ertelenebilir miydi?
Söyle altı yıl, sekiz ay, yirmiliç
gün kadar bir şey... Cezamın
bitmesine tam bu kadar kalmış-
tı.

Sulhi DÖLEK

16 milyona çıkan hastanede hasta sıkıntısı çekiliyor. — Gazeteler —

— Bir hasta bulduk ama, tedavi olmak için üste para istiyor doktor bey!

UNCE size Associated Press'in Hindistan'dan bir haberi: «Tamil Nadu ilinde iki çiftin nikâhını kıymakta olan bir rahip, çiftleri karıştırmış; bu yüzden birbirleriyle evlenmeye hiç niyetli bulunmayan iki erkekle iki kadının karı koca durumuna geldikleri anlaşılmıştır. Yanlışlığı düzeltmesi için kendisine başvurulunca rahip bu isteği reddederék şöyle demiştir:

— Takdiri ilâhî böyleymiş. Tanrı istemeseydi bana bu yanlış yaptırmazdı. Nikâhları bozamaz, yaptığımдан dönemem!

Rahibin inadı yüzünden ters nikâhlar yürürlükte kalmıştır. İki evdeki durumlar gözünüzün önüne geliyor mu?

Fink fink ağlayan kadınlar, ne halledeceğini şaşırmış erkekler, birbirine giren kayınlar, fısıfıs söyleyip gülüşen konu komşu... Rezalet.

Hepsi de görevini yüzüne gözüne bulaştıran, bulaştırdıktan sonra üstelik bu şaşallığı «Tanrının isteği» diye ilân edecek kadar küstahlaşabilen bir herifin marifeti.

Tabii bu marifet Hindistan rahiplerinin tekelinde değil. Tanrıya ya da her şeyin doğrusunu bilme imkânı sağlayacak başka bir derin yetki kaynağına kendisini özel telefon hattıyla bağlı sanan insanlar dünyanın her yerinde var.

Ve bu türlü kişilerin kendilerinden menkul kerametleri her yerde hep aynı iddia ile sonuçlanıyor:

— Bildiğimden, dediğimden, yaptığımдан dönmem!

Bu tutum üstünde şu sıra biz Türklerin özel bir dikkatle durup düşünmemiz gerek.

Bizde «dönmek» çoğu kere aşılanacak bir fiil anlamında kullanılır. «Dönek» kişilerden nefret ederiz. İnanç değiştirip bizim dinimizi kabullenmiş bazı kimseleri ise —kendi dinimizin gereklerine uyararak— sevinçle bağrımıza basacağımıza, yıllar yılı «dönmeler» diye küçümsemişizdir.

İndimizde dönmek ne kadar aptısa, dönmemek de o kadar makbuldür. Erkeklik, yiğitlik, aslanlık kaplanlıktır dönmemek. Bu anlayış hafiften oburlukla birleşince dilimize inci gibi bir de lâf kazandırmıştır:

— Pılâvdan dönenin kaşığı kırılırsın!

Şimdi bir an durup soralım kendi kendimize:

— Gerçekten her zaman kötülenecek bir fiil midir «dönmek»?

Doğru düşünceden, ülküden, prensipten dönmek, evet. Onun hoş görülecek tarafı yoktur. Ama denemelerle doğruluğu anlaşılmış düşünce ve ülkünün sözü konusu olmadığı yerlerde, sırf bir kere bir yön tutuldu diye ille de o yönde direnmek gerçekten beğenilecek bir özellik midir?

Değişik türden hayvanların zekâ dereceleri arasında kıyaslayıcı testler yapan uzmanların belirttikleri bir küçük nokta var:

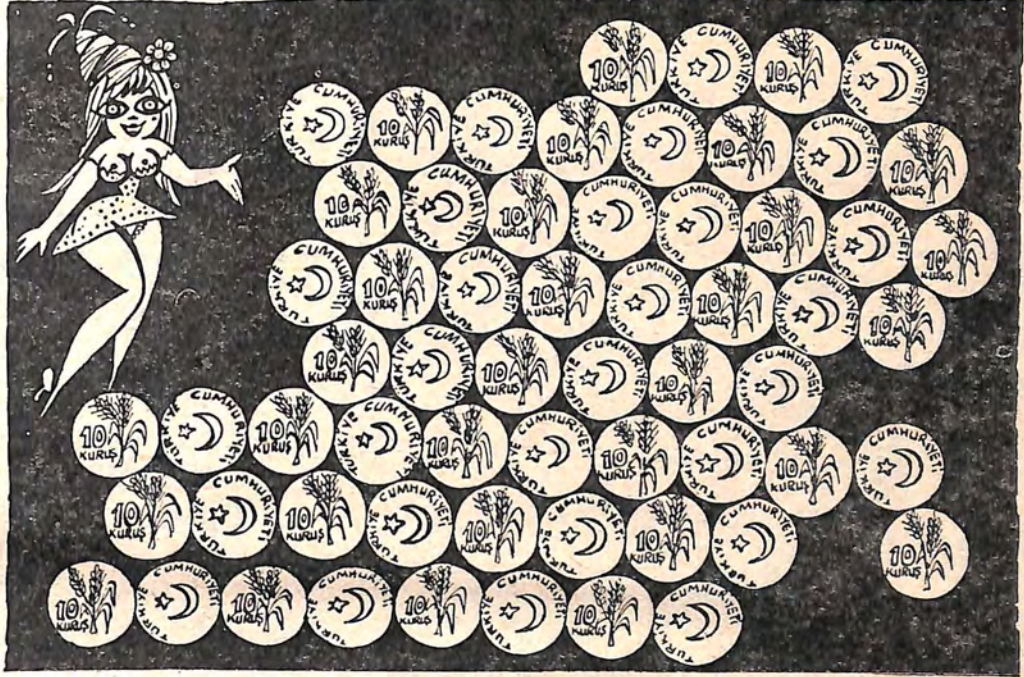
Çok düşük zekâlı hayvanlar (meselâ gergedan) saldırırken bir hedef seçtikten sonra başlarını eğip dümdüz gidiyor, bir daha hedefe bakarak yön ayarlamak gereğini duymuyorlar.

O yüzden bunları avlamak çok kolay aslında. Atışta ıskalasamız bile iki adım kenara çekildiniz mi yanımızdan geçip gidiyorlar; tekrar tekrar ateş edebiliyorsunuz.

Daha yüksek zekâlı hayvanlar

— Burada kaç kuruş var acaba?

BULAN KAZANIYOR

DİKKAT! «Bulan Kazanıyor» kuponu arka kapaktadır.

ise (meselâ yaban mandası) o kadar kolay deldirmiyorlar postlarını. Bunlar saldırırken başlarını eğiyorlar ama gözlerini bir an hedeften ayırmıyorlar. Avcı ilk atışta hayvanı can alıcı bir yerinden vurursa ne âlâ. Vurmadı mı, kendi postu gidiyor elden. Çünkü hayvan hasmına doğru dönebiliyor.

Bırakın hayvanları, çağdaş teknolojinin en ileri ürünlerinden birine, uçaksavar füzelere bakın.

Bunların ilk modelleri bildiğimiz uçaksavar top mermileri gibi atıldıktan sonra dümdüz gidiyor, hedefi bulursa buluyor, bulmazsa ıskalıyordu. Yani füze saldırısının başladığını sezerlerse pilotların zikzak yapıp kurtulmak şansı yüksekti.

Uçaksavar füzelerinin daha sonraki modellerine ise radarla ya da egzoz sıcaklığını izleme aletleriyle uçağın rotasını kollayarak yön değiştirme, yani hedefe doğru dönmeye imkân eklendi. Artık pilotlar için bu belânın son

modellerinden kurtulma şansı yok pek.

Kısacası, dönebilmek bir çok durumlarda «manevra kabiliyeti» demek.

Yukarıdaki örnekler saldırıyla, avla, atış isabetiyle, yani hedefe çarpmanın amaç olduğu durumlara ilgili. Bir de amacın bunun tam tersi olduğu, yani tolaşmanın gerektiği durumlar var.

Trafik gibi. Aynı hat üstünde birbirlerine hızla yaklaştıkları halde frenleri bozuk olduğu için duramayan ve direksiyon düzenleri bozuk olduğu için de dönmeyen iki aracın durumunu düşünün.

Kaçınılmaz sonuç ne olur?

Çarpışma.
Çarpışmanın sonucu?
Parçalanma.

Dönmemek, dönmemek hastalığının bütün sonuçlarını bugün toplum hayatımızın her kesiminde apaçık görüyoruz.

Hedefe varmak gereken durumlarda, ara sıra duraklayıp «Ro-

tam doğru mu?» diye düşünmek ve yön değiştirmemek yüzünden, ıskalamaktayız boyuna.

Çatışmalardan kaçınmayı gerektiren durumlarda ise tersine, habire tolaşıyoruz. Çarpışmaların tabii sonucu olan parçalanmaların belirtileri de çepçevre gözler önünde:

İç çatlaqlar yüzünden darımağın durumunda bulunmayan tek sınıfımız, tek zümremiz, hattâ tek partimiz yok.

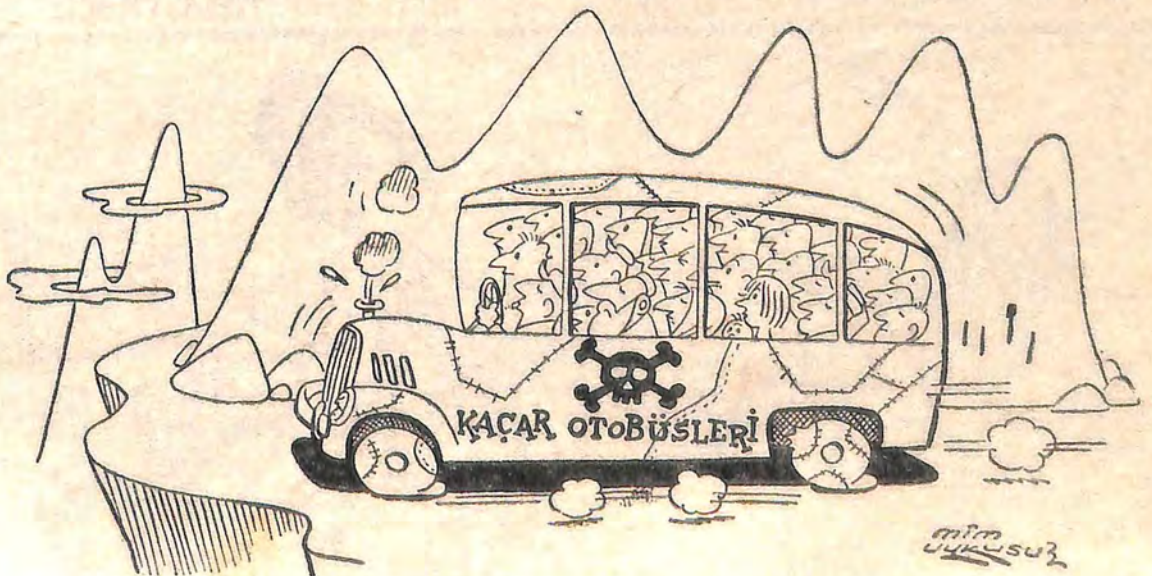
Hepsi paramparça. Ve hepsinin içinde bir sürü ağızdan aynı nârâ yükseliyor:

— Dediğim dedik, çaldığım düdüğü, pılâvdan dönenin kaşığı kırılırsın!

Kaşık kırılması o kadar büyük felâket değildir; insan nihayet elle de yiyebilir. Ama bu gidikle korkarım pılâvın piştiği kazan da kırılacak. Ağızımızda birer düdükle kalacağız hepimiz.

Sonra?
Sonrası... Düüüüüü!

Refik ERDURAN

Bir otobüs yolculuğunda 20 kişi öldü. — Gazeteler —

— İmdaat... Balık adamlar!..

24

Ya

DENİZ SEFASI

Fakirin baharı Ağustosta başlamış,
Sıcak bir pazar günü,
İlk pikniğine heyecanla hazırlandı aile,
Bir file dolusu, domatesli, ekmecli nevale,
Bir file de minder, örtü, v.s...
Gaye, şöyle açıktan denize girmek,
İlkin Belediye otobüsünde kuyruğa dizildiler,
Olmadı bir türlü,
Binemediler — Kalabalıktılar da.
Sonra dolmuşta karar kıldılar,
Pazar bu,
Sıcak çok,
İnsan fazla,
Fiyat çıkmış üç katına,
Öğleye yakındı indiler sahile,
Sahil değil mübarek,
Sanki plâna alınmış köprü yeri,

Önce gelen zamlayıp,
Satıyor sonra gelene,
Güneş erimiş akıyor,
Tutup, nasılsa unutulmuş diye,
İssız bir köşeyi işgal ettiler,
Çocuklar yeni soyunmuştu ki,
Birileri geldiler,
«Burası şeye ait, yasak» dediler,
Başka yerler buldu bizim atle,
Yine «Şeyindir burası olmaz» dediler,
«Şeyindir... Şeye ait...» derken, yorulup,
Sahilden uzakta biraz dinlenme molası verdiler,
Mola bittiği vakit sahil bomboştı ama,
Yine de denize giremediler,
Yatsı namazına yetişmek için,
Evlerine gittiler.

Fikret YILMAZ

MUAMELE

CÜDİ bey, biraz safca bir vatandaşım.
Geçenlerde kendisini kahvehanede bir
— Yahu, hadi hepsi ne ise ne.. fakat
rusu...

— Cânım efendim, muameleden de ve

— Devletin işi ile fukaranın gidişine k
mıyoruz, devlet de bizim gidişimize karış
li bir iş değil...

— Selâmet bey: «Ben bu vergiden tah
muafım» diyor...

— O zaten Allaha emanet, Keramet b

İşin başından beri konuşmaya kulak m

— Affedersiniz, bendeniz muamele v
muamelesi?

Etraftan gürültülü kahkahalar, tepim

— Yahu, sen hiç muamele yapmadın

— Yaptım.

— Ne muamelesi yaptın?

— Tapu muamelesi meselâ...

— Kah.. kah.. kah...

— Keh.. keh.. keh...

— Başka?

— Başka... Nüfus muamelesi, tescil

Cüdi bey, bakmış ki kahkahalar, tep

günü bana geldi. Sordu:

— Vallahi beyefendi, bendeniz bu mu

Tenevvür edemedim. Lütfen izah eder m

Kulağına eğilip, münasip şekilde anl

Sadece bir «Yaa!..» diyebilirdi.

Kıpkırmızı olmuştu.

— Sayende zevkli bir balık avı seyrediyorum, karıcığım!..

İsler koruyor. —

— Hanım güneş banyosu yapıyor, çocuklar deniz banyosu... Eh, ben de göz banyosu yapayım dedim!..

VERGİSİ

İşletmişler:
Amele vergisi yok mu, tüy dikti doğ-

nır mıymış? Ne günlere kaldık!
mı birader? Biz devletin işine karış-
Doğrusu bu muamele vergisi adalet-

yaş haddi) dolayısıyla üç yıldan beri

rapor alacakmış...

olan Cüdi bey, dayanamayıp sormuş:
den bir şey anlayamadım. Neyin

esi...

durumuyor, hemen kalkmış. Ertesi

rgisinden pek bir şey anlayamadım.

Siyami ÖZEL

Güzellerden aşk okudum;
Kona kona daldan dala!
Asistandım, Prof. oldum;
Her yıl bekâr kala kala!

Aşkta başka yoktur derdim;
Aşk okudum, aşk söyledim;
Güzellere konser verdim;
Aşk sazını çala çala!

Uсталıkla çe le çe le,
Güzelden pas gele gele,
Aşk maçında oldum Pele,
Onsekize dala dala!

GÜZELLERDEN AŞK OKUDUM

★

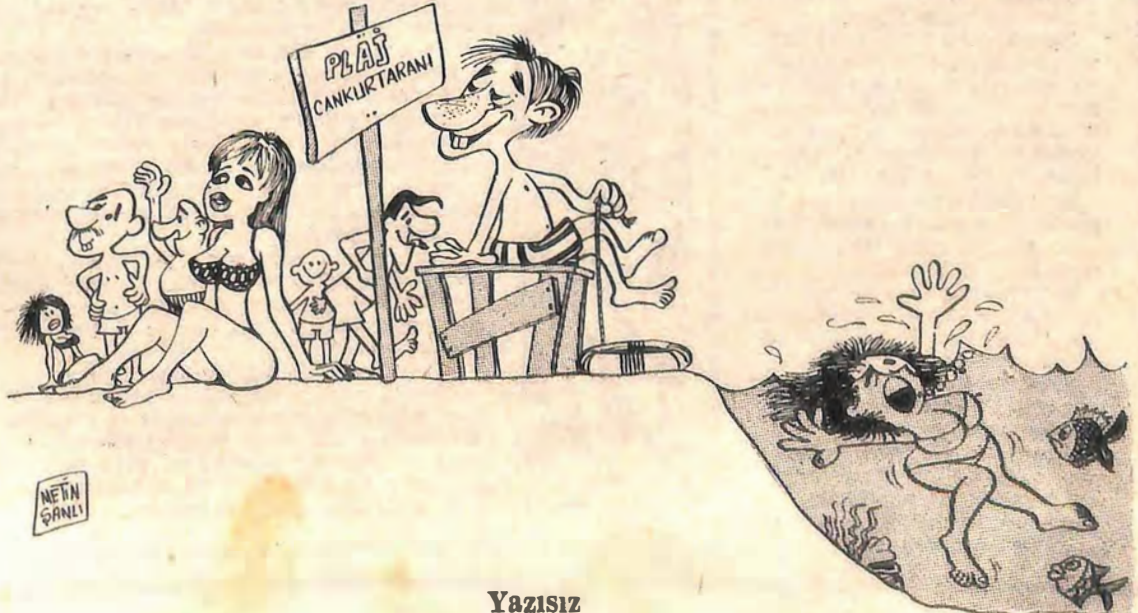
Mukadder ÖZAKMAN

Güzel yaşamın mânası,
Kahr bende hâtırası,
Oluverdim dert babası
Ayrılıkla dola dola!

Yeşil gözlere vuruldum,
Kömür gözlerde kavruldum,
Sarı saçlarda savruldum
Yaprak gibi sola sola!

İri gözlü, ince belli,
Gül dudaklı, nârin elli,
Güzellerin en güzeli
Beni bulur bula bula!

Güzele âşık olurum,
Bilmem aşkta ne bulurum,
En sonunda ayrılırım,
Ben bu yola, o şu yola!..

Yazısız

Kavanoz kalçalı DÜNYA Biberli salçalı DÜNYA

GAZoz KALÇALI DÜRRİYE

UYKUSUZ geçmiş, sıcak bir Temmuz gecesinin sabahı idi.

Henüz dalmıştım ki, oturduğum dairenin zili acı acı çalmaya başladı.

Allah Allaaaaah!...

Kim gelebilirdi bu saatte?

Apartman kapıcısı desen, vakit çok erken. Gazeteci desen, kentin henüz uyandığı bu saat-

lerde gazete dağıtıcısı belki ya tağınan bile kalkmamıştır.

Acaba, umulmadık, beklenmedik bir Tanrı misafiri mi?

Belki, mini etekli, sürpriz meraklısı, cıvı cıvı bir taze. Belki de uykusuzluğumuzun ve yalnızlığımızın bunalımına bir tutam lezzet katarak yüreğimizi serinletecek olgun bir Bursa şef-talisi!...

Acaba?

Bir yandan zihnimde gençleşen soruların cevabını vermeye çalışırken bir yandan da hızla yataktan fırlayıverdim. Soluğu lâvabodaki aynanın karşısında aldım.

Tıraş olmaya vakit yok!

Ancak el-yüz yıkanabilir bir kaç saniyede. Ve nihayet, bir kaç tarak darbesiyle saçlara şekil verilebilir bu kadar dar zaman içinde.

Hızla antreyi geçtim. Kapının tokmağını çevirdim.

Nerdeeee bizde o şans?

Şip-şak hazırlığımız ve tüm umutlanışımız boşa gitti. Gelen, ne mini etekli bir sürpriz meraklısı idi, ne de Ankara sıcaklarında yüreğimize serinlik katabilecek bir Bursa şef-talisi!... Gelen bir telgraf dağıtıcısı idi.

Bu kez aldı mı beni, yeni bir merak... Acaba nereden? Kimden? Acı bir haber mi? Yoksa sevimli bir müjde mi?

Mektup zarfı açmakta çok usta ve çok aceleci olan parmaklarım, telgraf karşısında daima çekingendir, korkaktır, pısrıktır.

Biraz tereddüitten sonra açtım telgrafi: Sevimli dergimizden, Akbaba'dan geliyor!

Akbaba'dan geldiğini anladık ama, telgrafca'dan Türkçeye çeviri yapacak güç yok bende.

Adımdan ve adresimden sonra bakın ne diyor telgraf:

Gazoz Kalçalı Dürriyeyi saz-cılar kullandı çok güzel elleri vardı dâvamız için bu hafta yenilerini göndermenizi rica ederim sevgiler saygılar.

Çık, çıkabilirsen işin içinden!..

Gazoz kalçalı Dürriyeye de kim? Hiç bir tanışıklığım yok böyle bir hanımla. Ömrüm boyunca tanıdığım tek Dürriyeye, kendisiyle Kahire'de görüştüğüm film yıldızı ve dansöz Dürriyeye Celâl var sadece. Başka Dürriyeye tanımam. Üstelik bu Dürriyeye'nin gazoz gibi kalçası varmış... ve de çok güzel elleri... İşin içine «Sazcılar» ve «Dâva» da girince aklım daha çok karıştı.

Zaten uykumu iyice alamamışım... zaten zil sesinden sonra kapıldığım umutlar boşa çıkınca şaşkına dönmüştüm. Bir de gazoz kalçalı Dürriyeye ile saz-cılar ve dâva konusu, işin içine girince iyice şaşşallaşıverdim.

Başımı tekrar yastığa koyup daldım. Ne kadar uyumuşum, bilmiyorum. Uyandığımda iyice sabah olmuştu bu kez.

Yatağın yanındaki komodinin üstünden tekrar telgrafi aldım. Bilmece, ya da şifre çözmeye çalışarak ne kadar uğraştığımı tahmin edemezsiniz. Nihayet dünyanın yuvarlaklığını bulan bilginin bastığı feryat gibi «Bulduummml!...» diye bir çığlık atarak yataktan çıktım.

Akbaba'nın telgrafi her halde şöyle olmalıydı:

Kavanoz Kalçalı Dünya yazılarını kullandık çok güzelleri vardı devamı için bu hafta yenilerini göndermenizi rica ederim sevgiler saygılar.

Ve işte... yazıyoruz biz de devamını... Şu kavanoz kalçalı dünya üzerinde neler olmuyor ki? Minik bir telgraf metnindeki bu gariplik, kavanoz kalçalı dünya üzerindeki mini mini bir Türkiye'de, deveye kulak bile değil!...

Belki devenin kuyruğunda sadece bir tüy!...

«KIZLAR EVDE KALACAK, FATMA'YI GÖNDERMEYİN!»

İşte devenin kuyruğundan başka bir tüy: Toptancı Hal tüccarlarından sebze üreticilerine çekilmiş bir başka telgraf:

KIZLAR EVDE KALACAK FATMAYI GÖNDERMEYİNİZ!

Kırk gün, kırk gece kafa yorsanız çözebilir misiniz bu telgrafın anlamını?

Gazetelerde okuyunca ben de anlayamadım ilk anda.

Her zaman telgraf telleri şifreli konuşacak değil ya! Burası Türkiye!... Bu ülkede her vatandaşın kendine göre bir dili, kendine göre bir şifresi var. Bu da kabızmalların dili!... Kilo, güney illerinde 3 kuruşa müşteri bulamadığı halde bizim Ankara'da, sizin İstanbul'da en az 50 misli fiyatla satın aldığımız malların dili!

Kabızmalca'dan Türkçeye çevirisi de şu:

MALLAR MÜŞTERİ BULMUYOR DOMATES GÖNDERMEYİNİZ!

Başlık parasını, başlık piyasasını düşürmemek için kızların sandık sandık denize döken Mersin'li üreticilere, büyük kentlerin yaz bekârlarından gönül dolusu selamlar!...

Mademki konu, bu hafta hep telgraftan açıldı. Yazımızı Kars'tan' Ankara'ya çekilen bir başka telgrafla bitirelim:

PAKETİ ALDIM ÇOK BEĞENDİM SAĞOLASINIZ GERİ KALAN PARAYLA Nİ'E BİR ŞEYLER ALINIZ SELAMLAR BEDİA.

Kars Postahanesine verilen yukarıdaki telgraf metni, Ankara'daki alıcısına, —öğretmen Lâfite Onay adındaki muhatabına— ne şekilde ulaşmış biliyor musunuz?

PAKETİ ALDIM ÇOK BEĞENDİM SAĞOLASINIZ GERİ KALAN PAKETİ ALDIM ÇOK BEĞENDİM SAĞ OLAS VOS SAMSUN İŞİMİZ KALDI TEMİ ETSİNLER SAMSUN TEK KELİME GELEMİYOR CANIM HALİL BEYE SÖYLE LÜTFEN ŞEKERİM TEK KELİME GELEMİYOR ARANIZDA BİR KANAL DEĞİŞ-SİNLER AŞIK.

Bu satırları okuyunca postacılar, telgrafçılara karşı olduğunu sanmayın. Aksine!... Benim en çok sevdiğim kişiler postacılar ve telgrafçılardır!

Hele... hele renkli ve kokulu zarfların içindeki nar çiçeği duygulanışları bana ulaştırdıkları gün postacıları kucaklayıp bağrıma basacağım gelir.

Onlar, adresiz mektupları bile sahiplerine ulaştırabilecek kadar mesleklerinin ehli, en çetrefil yazıları bile sökebilecek kadar usta bir grafologdurlar.

SEKSOMETRE

Ne güzel şeydir aşk!...

Gizli bir bakış, gizli bir buluşma.. gizli bir sevişme...

Ama, tüm güzelliklerin canına okuyan «Kavanoz Kalçalı Dünya», bu evrensel duyguyu da portakal kabuğu gibi sokak kaldırımlarına düşürdü.

Değişikliklerin özentisi içinde yepyeni aşamaların sofrasını kurmaya çalışıyor insanoğlu!

Ve Kavanoz Kalçalı Dünya, kalçasını kıvıra kıvıra, salçasını ve biberini dökmeye çalışıyor bu açık-saçık sofraların üstüne!...

İngiltere'de yeni bir âlet icat edilmiş: **SEKSOMETRE!**

Sevişen çiftlerin öpüşmelerinin ve sevişmelerinin şiddetini tesbit eden bu araç, kişilerle dışiler arasındaki cinsel dengeyi sağlayabilmek için çok önemli işlere yarıyor mu!...

Eh!... Bu kadar teknolojik bir ortamda yarın —ilk önce dünya basınında— sonra yerli gazetelerimizde gözümüze ilginç ilânlar rastlayabilir:

1.60 boyunda, siyah saçlı, yeşil gözlü, yirmidört yaşına henüz basmış, 7864 seksometre gücünde cinsel enerjiye sahip bir dul, en az 10.000 seksometre gücünde, 18 cm. favorili, 18 yaşında bir jigolo aramaktadır. Arzu edenlerin 996659 numaralı tele-seksosofona müracaatları...

Ya da karşı cinsten bir başka ilân:

Otuziki yaşındayım. Boyum 1.80, kilom 80. Çenemin altındaki mikro mini sakalım pek yumuşak ve yuvarlaktır. Ortalama 12.000 seksometre gücünde bir enerjiye sahibim. Kumral, balık etinde oynak ve hareketli güzeller bu gücü 15.000 seksometreye kadar çıkarabilir. İsteklilerin 001721 numaralı seksosofona her gün saat 23-24 arası beni ısrarla aramaları...

Selâhattin'in Lâmbası

YAZAN:
SUAVİ SÜALP

ÇİZEN:
SEMİH BALCIOĞLU

6

SELÂHATTİN'İN TERBİYESİ, ONLARLA AYNIYEN OLMADIĞI İÇİN CEVAP VERMEDEN OTURDUĞU EVİN SOKAĞINA DALDI. HEPSİ KULAKLARINDA AMCA-SININ OĞLU AHMET'İN SESİ VARDI ...

DİYEREK SELÂHATTİN EVDEN İÇERİ GİRDİ. BURADA KENDİSİNİ BÜYÜTEN SÜTANNESİ NAFİVE HANIM TEYZE İLE BİRLİKTE KEDERİNİ PAYLAŞIYORDU. EV İSTİMLÂKÇILARIN VE İNŞAATÇILARIN HER AN HÜCUMU. NA MARUZ KALACAK BİR DURUMDA BULUNAN VE HER TARAFI DÖKÜLEN, TARİHTEN ÖNCE YAPILMIŞ O BİÇİM BİR EVDİ. RÜZGÂR POYRAZ OLARAK İÇERİ GİRİP, LODOŞ OLARAK ÇIKARDI ANNADIN MI ??

Zeki

Sevgili Akbaba okurları...

Yıllardır, şüphesiz kâh beğendiğiniz, kâh beğenmediğiniz çiz-gilerimle, fakat her hafta tazelenen yeni bir heyecanla, Akbaba sayfa-larında sizlerle buluşmak için koştum ve koşmaktayım!..

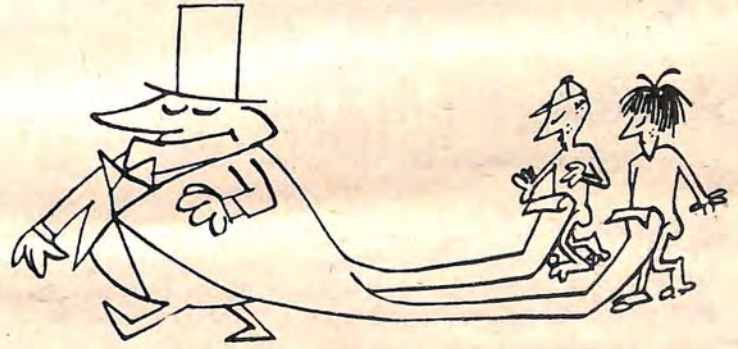
Bugün total ve sakat bir futbolcunun bile 100 binler aldığı bu ortamda, bir sanatçı ne alıyor? Galiba bir kocaman (HIÇ) de-ğil mi? İşte, bir sanatçı, çirkin politikacıların ve kodamanların göbeklerinde şişip kalmıyorsa; bu, galiba halkın sorunlarına bi-linçli olarak sahip çıkmasından ve mesleğini çok sevmesinden ileri geliyor...

Bütün bunları yazmanın nedenine gelince:

Nihayet benim de bir karikatür albümüm çıktı...

Rahmetli, büyük ustamız.. büyük yönetmen Yusuf Ziya Or-taç, bana «Senin için, kalbimde saray var Zeki» diye iltifatta bu-lunurdu her zaman. Ben bu (sarayı) daima bir karikatür albümüm olarak düşünmüşümdür. Rahmetli üstadım sağ olsaydı bu arzu-ma çoktan kavuşacaktım. Biraz geç de olsa KEŞKÜL-Ü FUKARA ismi ile karikatür albümüm piyasaya çıkmış bulunuyor. Bu al-büm benim bütün heyecanımı ve kişiliğimi taşıyor, sayın Akbaba okurları!..

Zeki BEYNER

YEDİ

PAZARTESİ

Al eline kalemi

Bizden, «Bir Çirkin Adam», Lo-carno'da düzenlenen film festivali-ne katılacakmış.

İyi, güzel ama, gönderilmesine karar verilen bu çirkin adam kim acaba?

Kişisel çıkarları uğruna vatandaş sağlığını tehlikeye atanlar mı?

Piyasa parasızlıktan can çekişir-ken eş dost himayesinde milyonları-na milyonlar katanlar mı?

Gemi baştankara yaparken kaptan köşkünden, «Nurlu ufuklar görün-dü» diye nutuk atanlar mı?

Kimdir festivale gönderilecek bu çirkin adam?

Malum, «Çirkin» sıfatını verebile-ceklerimiz saymakla bitmez.

Politikacının çirkinini vardır. İş a-damının çirkinini vardır. Esnafın çir-kini vardır. İşlinin çirkinini, işsizlin çirkinini vardır. Hazır fırsat çıkmış-ken bunların birini değil, hepsini göndersek, acaba memlekette kaç güzel kalır?

İsterseniz deneme amacıyla kale-mi alın elinize, şöyle bir bakının çevrenize, gelecek yılın festivaline namzet göstermek için gözünlüze ili-şen çirkin adamların adlarını şim-diden yazıverin defterinize.

SALI

Sosyal çaba

PTT. aracılığı ile oynanan «Rulet» isimli oyunun yaygınlaşması, neden sonra vatandaşın malını ve parasını

korumakla görevli olanların dikkat-lerini çekti şükür. Çekti de, emirler verildi, baskınlar yapıldı, bu oy-u düzenleyenler polis tarafından toplatıldı, sonra da bırakıldılar.

Neden mi?

Nedeni, bütün ruletçiler adına ko-nuşan bir sanığın sözlerinde gizli.

«Biz, alnımızın akıyla, bileğimizin hakkını kazanıyoruz. Bu, sosyal bir hizmettir.»

Öyledir efendim öyledir... Sosyal-leşmenin şansa kaldığı ülkemizde bundan sonra kumarın tanımı şö-y-le yapılacak anlaşılan:

Kumar oynatmadaki amaç, sosyal hizmet; oynamak ise, sosyal meşgu-liyet.

ÇARŞAMBA

Ne demeli?

«Şu cemaate bakın, hep gül koku-yorlar. Halbuki başka partilerin a-damları rakı kokuyorlar» diye Sam-sun konuşmasına başlayan MNP. Genel Başkanı Erbakan, uzun ko-nuşmasını şöyle tamamlamış: «Par-timizin Samsun teşkilâtına üye olan ilk beşyüz kişiye törenle İman Dip-loması dağıtılacağından, kaydınızı yaptırmakta acele ediniz.»

İşte size bal gibi bir ticarî konuş-ma.

Üstad banka açsaydı, şubenin açılışında zengin ikramiyeler dağıta-caktı.

Dükkan açsaydı, çeşitli hediyeler dağıtıcaktı.

Eğlence yeri açsaydı, «İlk gece bü-tün yerler bedava» diye ilân dağıta-caktı.

Parası pulu olmadığından bir si-yasi parti kurdu.

Peki iman dağıtsaydı ya, diyecek-siniz belki.

Onu da bulamamış olacak ki, sa-dece diplomasını dağıtmaya koyul-du.

PERŞEMBE

Sıka sıka...

Bir yaşını dolduran Aksaray geçit inşaatı ikinci yaşına basarken, İs-tanbullulara sabır tavsiye eden Be-lediye şu açıklamayı yapıyor: «Bir yıl daha dişinizi sıkın.»

Sağolsunlar, varolsunlar. Diş sık-makla iş bitecekse, sıkalım. Vatan, millet diyerek otuzikinci dişimizi de hizmete sokalım. Sokalım ya, bu-nunla da pek bir şeyin hallolacağını sanmayız.

Zira çok sıkıktık şimdiye dek.

Kemer, dediler sıkıktık. Dudak, de-diler sıkıktık. Diş, dediler sıkıktık. Ya-kasız paçasız, belsiz, damaksız bi-rer acayip yaratık olup çıktık!

CUMA

Neden?

Eski İçişleri Bakanına cevap ve-ren şimdiki İçişleri Bakanımız Men-teşeoğlu şu müjdeyi veriyor: «Dağda artık eşkiya kalmadı.»

Çoktandır gazetelerde soygun o-laylarına rastlanmayışı üzerine bu kaniya varmış olmalı.

Gerçekten de uzun bir süreden beri ne soyan var, ne soyulan...

Neden acaba?

Vatandaşın metelsiz kalması mı? Sükan'ın yerini Menteşeoğlu'nun al-ması mı?...

CUMARTESİ

Yardım şekilleri

Yolculardan dayak yiyen kaptan, düdükle yardım istemiş.

Nasıl olur, demeyin. Olmuş işte. Taraflar arasında başlayan tartış-

GÜN

ma, kavgaya dönüşünce üç beş kişi-lilik grup edepsizliği ele almış, kap-tan düdüğe sarılmış. Can pazarı, du-rulur mu? Küfürü yedikçe çekmiş düdüğü; tokadı yedikçe asılmış dü-düğe...

Körfezde bir panik kopmuş ki, kaptan köşkünden büyük. Öyle ya, bu düdüğlerin anlamı ne? Sisten yolunu kaybetti deseler, ortalıkta sis yok. Makinelerde arıza oldu deseler, vapur tamyol gidiyor.

İşin içyüzünü ne bilsin millet? Günlük yaşamımızda pek çok şeyin düdüğüyle yönetildiğini bilir de, yar-dım istemede kullanılabileceğini dü-şünmez.

«Yardım» dendi mi, aklına avuç açmak gelir, mendil açmak gelir, veresiye defteri açmak gelir. Hoş, düdüğe başvurmayı akıl etse bile ne-reden bulacak onu?

Tanıdığı bütün düdüğler mevki sahibi oldu!

PAZAR

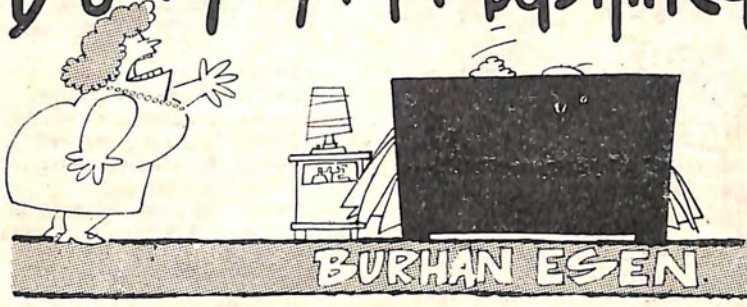
Birinden biri...

Nijer kaynaklı haberin başlığı şöyle: «Devlet bankasından alınan para, İçişleri Bakanının kasasında bulundu.»

Adamcağızın günahını almamak için iki ihtimal üzerinde durduk biz. Ya bankanın her an soyulabilece-ğini düşünerek devletin parasını ko-rumaya kalktı, ya Bakanlıktan her an kovulabileceğini düşünerek gele-ceğini garantilemek için parayı ka-sasına attı!

Bir devlet adamından kötü davra-nış beklenir mi?

Dügmeye yanlış basılınca

Diyarbakır'da susuzluk devam ediyor. — Gazeteler —

Diyarbakır çıbanı!

BİZİM hanım, aynı plâğı belki beşyüzüncü kere çalıyordu: — Ayol, sen ne işini bilmez, pısrık adamsın!

— Hayrola hanım, yine ne oldu?

— Daha ne olacak... Gümrük kolcusunun evinin önünden geçenken başını kaldırıp da balkona bakarsan başımıza gelenleri görürsün.

— Az önce eve gelirken balkonlarına gözüm ilişti. «Gözümüz gibi bakıyoruz» dedikleri okalıptüs fidanı sararmaya başlamış.

— Bakar körsündür zaten. Fidanından başka şey yok muydu orada?

— Sarışın, güzel bir hanım oturuyordu, sere serpe. Daha fazla bakamadım. Zira mini etek yukardan aşağıya olunca iyi de, aşağıdan yukarıya manzarası değişiyor. Misafir mi gelmişler?

— Misafir, de de avun. Ne misafiri canım, hizmetçi...

— Ay... o âfeti derya hizmetçi mi?

— Beğenemedin mi?... Elâlem senin gibi karısını ev işlerinde yıpratmıyor. İki kuruş maaş alan Kolcu evine hizmetçiyi dayasın, ben koskoca posta müdürünün sayın eşi çamaşır yıkayayım, yemek pişireyim... Şimdi sinirimden yangın var diye bağırarak, saçımı başımı yolacağım...

— Çamaşır makinesi dedin, aldık. O yetmedi, bulaşık yıkama zımbırtısı diye tutturdun. Onu da yerleştirdik mutfağa. Elektrikli fırın, ütü makinesi... Yirminci asrın bütün teknik âlet edevatı şu kapıdan içeriye girdi. Yemek mi pişecek? Bir dügmeye basıyorsun.. şrak... Oldu, bit'i. Çamaşır için başka düğme, bulaşık yıkamak için yine düğme. Her şeyin düğmesi var şimdi. Hizmetçi tutarsak en azından Personel Kanununun yedi kat sayılı ücretini ister. Parayı kıyıp

verdik diyelim. Hizmetçi hanım efendi ne iş yapacak bu evde? Çoluk yok, çocuk yok!

— Dügmeleri unutuyorsun!..

— Avuç dolusu parayı düğmeye bassın diye mi sayacağız?

— Geri kafalı, beceriksiz herfin birisinin derim de kızsın üstelik. Ayol hizmetçisi olmayan kadın günümüzde hot sosyete sokulamaz. Hanım olarak kalır, hanfendi olamaz...

Başlamadı mı her gün «İlle de hizmetçi» diye zırlıtı ve dırıltya. Baktım oluru yok, iş boşanmaya kadar gidecek. Gazeteye küçük ilân verdim. İlân yayınlanınca hizmetçi adayları sökün etti.

Daireye geliyorlar... Öyleleri var ki içlerinde vallahi benim gibi üç uşak tutsa yadırganmaz. Üzerinde vizon kürk, elinde 5.000 T.L. ılık köpek, iskarpınlerinin damgası Paris, robunun makası Dior. Görücüye çıkmış gibiyim. Tepeden aşağı süzüyorlar, yaşımı soruyorlar. Karımın güzelliği, gerçek yaşı hakkında bilgi topluyorlar. Sonra:

— Olmaz bu iş, diye kalkıyorlar ayağa.

— Durun hanım, daha vereceğim ücreti bile sormadınız...

— Ücretin önemi yok. Biz bu işi keyif için yapıyoruz.

Hay keyfinizi sevsinler. Keyif için hizmetçilik yapıldığını da ilk defa duyuyorum:

— Bizim ev kadını iyi insandır. Hemcinslerine karşı ağzı var, dili yoktur... diyorum.

— Olmaz!

— Ayda beşyüz vereceğim.

— İ-hh!

— Yediyüz elli... Tamam mı?

— Ha-yır!

— Bastık bini. Sizde düğmele-re basacaksınız, hepsi o kadar...

— Gelemem...

— Ben de daha fazla veremem.

— İyi ücret veriyorsunuz ama, tipim değilsiniz... Başınızdaki

saçlar dökülmüş.. göbek bağlamışsınız.

Hele çıkarken bir de:

— On yıl önce ilân verseydiniz, bedava çalışırdım... demiyorlar mı, o beni kahrediyor.

Nihayet Saadet adlısını zor güç razı edebildim:

— İşe başlarım ama, dedi, günde bir kilo keçi boynuzu yiyeceksiniz...

— Hayhay, dedim. Yedikten gayri hatırın için başımın üstüne bile takarım.

Karım artık çok mutluymuş. Hot sosyete başı değdiğinden sevinçten uçacaktı âdeta.

Ayda beşyüz veriyorduk ama, ev huzura kavuşmuştu. Hanım yakamı bırakmış, beş çaylarına, lokallere kapağı atmıştı.

Saadet hanım yemek pişirirken, ben de işi pişirmiştim epeyce. Hanım beş çayına gidince meydan bize kalıyordu.

Bir gün sevişirken, yatak odasının kapısı açılıverdi.

Hanım bizi fena bastırmıştı:

— Vaay.. bu ne kepezelik... Bir hizmetçi parçası ile beni aldatmak ha! Eyvahlar olsun, şerefim iki paralık oldu, diye feryadı bastı.

Ve devam etti:

— Hadi haline bakmadan çapkınlığa kalktın. Hizmetçi ile bu işi yapmak neden? Sosyetedeki kredimi düşünmedin mi?.. Meşhur bir beyin hanımını ayartıp da, ağız tadı ile skandal yarataydın, gazetelerin dedikodu sütunlarında adımız geçer, düşmanlarımız hasedinden çatır çatır çatlardı.

Kızgınlıkla hizmetçinin üzerine yürüdü:

— Kız, bu ne hal?..

Saadet sütyenini takarken:

— Teknik hatâ, hanımcığım, dedi... Fırın düğmesine basacakken, yanlışlıkla seks düğmesine elimi dokundurmuşum. Özür dilerim!

Burhan ESEN

— Mayo seçememiş de geçen seneden kalan izi ile idare ediyor!..

— Senesini söyledin mi?
— Belli deel mi?
— Elimi tuttu:
— Lan biz gavra etmiye mi geldik buraya be, dedi. De hele, ne zaman buluşak şöyle bi gapalı yerde?
— Heçbir zaman, dedim.
— Niye?
— Namus!...

— Senin o namus dediğin şey kaç paralık şeydir lan Kemal? Esas namussuzluğu bize onlar ettiler. Babam etti, analığın etti, şimdi evdeki etti. Biz onlara gücücük bi namussuzluk etmişik çok mu?

İyice yanına sokuldu:
— Geçen gün sinemaya getdik, o filmdeki oğlam tıpkı sana benzetim Kemal. Yüzü de sana benziyordu vallaha. Onun da sevgilisini elinden geçirdiler. O zaman ağladım. Sona eve geldiğimde yine ağladım.
— Tabii seninki de ağdımı dindirdi?

— Bak yine...
— Dindirmedi mi?
Gözlerimin içine bakarak bağırdı:
— Hayır!... Yanıma yaklaştırdım onu o gece, kaçdım yataktan.
— Nereye?
— Odanın bu tarafına.
— Tabii o da tutamadı!
— Cırmakladım (tırmakladım) yüzünü.
— Hıh, cırmaklamış...

— Kemal yahu, vazgeç bu ağızlarından da datlı datlı konuşak be. Dur, vallaha az daha unutacakdım, sana ne aldım?

Cebinden bir dolma kalem çıkardı:

— Eysiyimmiş, dedi.
— Buluşıkçıya dolma kalem!...
— Beğenmedin mi?
— Yoo, çok güzel! Hep saklayacağam bunu. İçine gözyaşlarımı doldurup, bizim hayatımızı yazacağım.
Nasıl söyledim bu lâfı bilmiyorum, romandan mı, filminden mi? Ağlamaya başladı.

— Sus, dedim, ağlama!
Hiçkirmaya başladı, yanağını tuttum:

— Seni çok seviyorum, dedim.
— Ben de Kemal. Ne yapsak, ne eylesek? Hey Allahım, nettik biz sana? Gâvur muyduk biz, gâvurdan da mı kötüydük biz?

O sırada bir şalgamcı geçti oradan, bembeyaz çinko kovasıyla:
— Hadi şalgam, deneli şalgam, bağı yanıklara keskin şalgam! diye rekten.

— Ağlama, dedim, şalgamcı hep sana bakdı durdu.
— Baksın dümbük, ben ona mı ağlıyorum?

— Okula gitmiyorum, dedim.
— Biliyorum, dedi.

— Ama babam bi eyi olsun, gelecek yıl gedecem. Biktım buluşıklıktan, her tarafım yemek yemek kokuyor. Sana da kokuyor mu Allahını seversen?

— Senin kokun olsun... Olsun da tek yemek kokusu olsun.

— Ayakkabın da pek güzelmiş kız ha!

— Yere girsin ayakkabısı... İçimde de carse gömlek var, o da yere girsin. Heç bişeyde gözüm yok. Senden başka...

Durdu, biraz sonra:
— Kalkak mı? dedi.
— Otursak daha? dedim.
— Gediym Kemal.
— Sen bilin.

Kalktı... Yine o tozlu yollardan geriye döndük. Öpüştüğümüz yere sakladık umudumuzu, ama yine her zaman olduğu gibi umduğumuz dağlara karlar yağdı, iki adam çıktı karşıdan, öpüşemedik. Üstelik lâf da attılar Raziye'ye:

— Gurban olak o beyaz bacaklara! dediler.

— Kemal uyma o itlere, dedi Raziye.

Kuruköprü'nün oraya geldik:
— Yarın yine buluşak, dedi.

Zıkkımın kökü

MUZAFFER İZGÜ

— Sonu eyi olmaz bunun Raziye, dedim.

Duyamadı bile...
— Yarın nereye geliyim? dedi.
— Şu çeşmenin garşısına, dedim.
— Alasmaladık.
— Güle güle.
Saat aklıma gedi, ardından selendim:
— Saat üçte... Yok deel deel, saat ikibuçukda.
Güldü gitti...

Unutmuşum patrona attığım yalanı, sırtarak içeriye girince, Antep'li patron:

— Lan Kemal, galiba miras çok böyük? dedi.
— Niye âbi? dedim.
— Heç, güllüyon da...
— Gülerim tabii.
— İnsan babası can çekişirken güler mi?

— Niye gülmesin âbi? Peder öteki dünyaya kadar getdi, aynı trenle

döndü geldi, insan sevinmez de n'a par?

— Demek baban öldü dirildi?
— Ne diyon, anam gözlerini gapayıp çenesini çatıydı bile...
— Lan deme be! Bak efendi, Allahın işine! Öldürmeyen Allah öldürmez işte. Peki, kaç dakika kaldı ölü?
— Bi saat...
— Allah Allah!... İlâç doktor mokedor?
— İsdemez, eyiyim, dedi.
— Lan isden mi bunun üsdüne herif dipdiri eyi olsun?
— Allah, Ökgeş âbi, Allah!...

Mutfağa girdim. Silik garson, ne vardı yâni tabakların hepsini yuksan, elin mi kırılırdı? Dağ gibi yağmış gitmiş. Ama olsun, dağ gibi değil, sıradağlar gibi olsa vız gelir bana. Görmüşüm ki bugün Raziye'mi, öpmüşüm ki bugün Raziye'mi, ulan koca, koskoca lokanta, şöyle bir duvarına versem belimi yerinden oynatırım seni alimallah!...

Tutturdum bir şarkı, hem söylüyor, hem de buluşıkları yıkıyorum. Usta girdi içeri:
— Lan bu keyf ne? dedi.
— Daha ne olsun usda, bizim peder öldü de dirildi, dedim.
— Ha, babayın doğumu şerefine türkü söylüyon?
— Heyya!
— Lan get başgasına yuttur.
— Essah usda, öldü de dirildi.
— Olmaz lan, ağaç mı bu?
— Oldu işde, hikmeti hüda...
— Soluğu kesildi mi?
— Kesildi ki hem de nasıl, bi ötü borazan gibi, ondan sona tamam, ses soluk hak getire!
— Heç nefes almadı?
— Almadı...
Yüzüme muzip muzip baktı:
— Lan söyle nereye getdin? dedi. Sen bunu patron salak Ökgeş'e yuturun amma, bana yutturaman.
Güldüm:
— Söyleyim mi usda? dedim.
— De lan söyle! Soğansız yemek olmaz, yalansız yiğit olmaz demişler.
— Sevgilimnen buluşdum.
— Bak sen!... Nasıl?
— Ne nasıl?
— Şey lan, şey yâni zengin gızı mı diyecektim?
— Heç zengin gızı olur mu? Benim gibi tri tak tak şahi merdan.
— Evlenecek misiniz?
— O evli ki...
— Ne?
— O evli.
— Ne biçim iş lan bu?
— Biz önceden sevişiyorduk senin anlayacağın Fazlı usda, sona o evlendi, şimdi gocasından memnun deel.

— Şindi sana geldi, ye Memet ye, he?

— Ne Memedi?

— Lan anlıyon ya, gırgır geçiyon. E işde, yedirecek sana.

— Neyi?

— Ayvayı... Kendini teslim edecek lan.

— Ama ben öyle bişey isdemiyorum ki.

— Niye?

— Hem günah, hem evli, hem a-yıp!

— Oha gaz!

— Kim?

— Sen... Hem de gazların şahı. Sen yemezsen yarın başka biri çıkar yer oğlum, elde gıran çok.

— O kız öyle kız deel ki...

— Deeldi de, niye geldi yanına?

— Beni çok seviyor.

— Lan doğru söyle, sen de onu seviyon mu?

— Ne diyon sen usda, yanıp gavruluyorum. O evleneli bir ay oldu, gözüme uyku girmedi vallaha!

— Peki, niye daha önceden almadın gızı öleyse?

— Okumak, adam olmak...

— Ha sahi, neydi o herifin ismi?

— Hangi herif?

— Hani lan tarihten, şaplı şekerli bişeydi.

— Şippililuma...

— Ha tamam, bu herifin adını öğrenesin diye?

— He...

— Hayatı öğrensen?

— Biz ikisini bir arada yürüdüyoruz usda.

— Amma olmuyor, baksana biri yayan galıyor.

— Olur be usda, işde en sonunda sevgilimiz de geldi yanımıza.

— Bi daha buluşacak mımız?

— He, yarın, ikibuçukda.

— Deme?

— Vallaha!

— Sen mi dedin buluşak diye?

— Gız dedi.

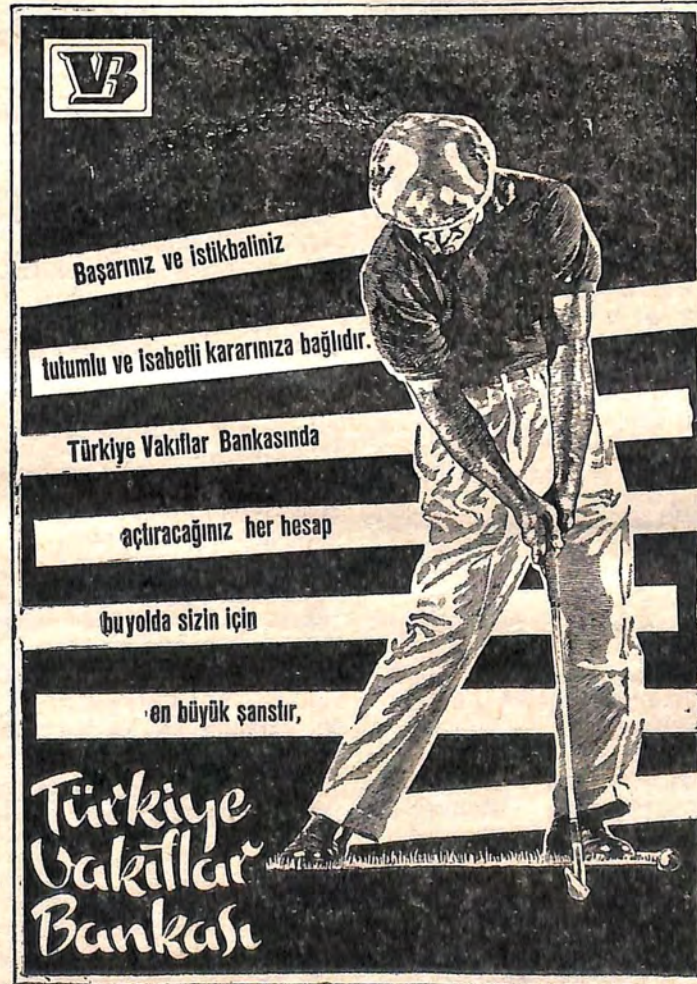
— Lan seni çok seviyor bu avrat vallaha. Gocası ne iş yapar?

— Hambal. Hem de ayı gibi. Bi gafası var, den at gafası, bi burnu var, den yaba küreği.

— Gız güzel mi?

— Çok güzel, sarışın.

(Devamı var)

(Basın : 60515 - A - 20885 — 119)

A K B A B A

• Haftalık Siyasal Mizah Mecmuaı •

SAHİBİ : Ergin Ortaç, Yazı işlerini fiilen idare eden: Kadri Yurdatap, Sekreter: Selâni M. Yurdatap, Dizildiği ve basıldığı yer: Akbaba Matbaası. ABONE BEDELİ : Yıllığı 60, altı aylığı 30 lira. Yabancı memleketlere yıllık 120, altı aylığı 60 lira. İDARE YERİ : Divanyolu Klodfarer Caddesi, No. 8 - 10, Daire: 3. İstanbul. Telefon : 22 18 11 Fiyatı : 125 kuruştur.

MİLLETLER GÜLÜ YÖR

Konferansta

Kürsüdeki içki aleyhtarı konuşmacı sözlerini şöyle tamamladı:
 — Umarım ki bir gün gelecek, dolabındaki, büfesindeki al-
 kollü içkileri toplayan halk, hepsini denize dökcektir!
 Dinleyiciler arasından biri:
 — İşte o zaman en mutlu insan inanın ben olacağım, diye
 bağırды.
 Konuşmacı memnun:
 — Teşekkür ederim mösyö, diye cevap verdi. Siz de bir içki
 düşmanısınız demek.
 Diğer oturduğu yerden seslendi:
 — İçki düşmanı değil, dalgıcım efendim!

— Ooo, tam senin dünyana uy-
 gun bir mayo bu!..

Roller değişmiş

Arkadaşını ummadığı bir anda
 karşısında görünce hayretini giz-
 leyemedi:

— Son gördüğümde işsizdin, u-
 mutsuzdun, perişandın. Şimdi
 ise son derece şıksın. Bu nasıl
 oldu kuzum?
 — Altı ay önce bir ortak bul-
 dum. Onun sermayesi, benim tec-
 rübem vardı. Tanrıya şükür pos-
 tu kurtardım işte...
 — Peki şimdi?...
 — Şimdi onun tecrübesi, benim
 sermayem var.

Korku

Amerika'nın eski Başkanlarından Rouse-
 velt, bir propaganda gezisi sırasında kızılde-
 rili şeflerden birini ziyaret etmişti. Şefin altı
 karısı olduğunu öğrenince:

— Bu tutumunuz modern anlayışa da, ya-
 salara da aykırı, dedi. Kadınlardan birini eş
 olarak seçmeniz, diğer beşini allelerinin yanı-
 na göndermeniz gerekirdi.
 — Haklısınız, diye cevap verdi şef. Bunu
 yaparım ama bir şartla: Saklamam gereken
 kadını siz seçeceksiniz, sonucu diğer beş ka-
 dına siz bildireceksiniz.

Başka ne yapacaktı?

Heyecanla içeri giren delikan-
 lı, müstakbel kayınpederine müj-
 deydi verdi:

— Kızınız nihayet karım olma-
 yı kabul etti.
 — Bu sizin kabahatiniz! diye
 bağırды adam. Buraya her gece
 gelmekle başka ne olabileceğini
 ümit ediyordunuz?

YAZISIZ

— Evet karıcığım, poker oynuyorum ama merak etme,
 parasına değil!..

Heyecan

Delikanlı, komşu kızına ilân
 aşk ediyordu:

— Dokunur dokunmaz bütün
 vücudunuzu titreten bir erkeğe
 rastladınız mı şimadiye kadar?
 — Evet, dedi kız.
 — Bu mutlu erkek kimdi?
 — Dişçim...

Küçük kız, anneannesine sordu:

— Aşık ne demektir?

Yaşlı kadın:

— Aman Yârabbi! diye yerinden fırladı.
 Bu sorun bana yarım asır öncesine ait bir
 aşk olayını hatırlattı.

Sonra telaşla belinden çıkardığı anahtar
 tomarından seçtiği paslı bir anahtarla gardro-
 bu kapısını açtı, yirmi yaşlarındayken bir
 gece dolaba saklamak zorunda kaldığı aşığı-
 nın iskeleti, çatırdarak yere düşüp parça-
 landı!

İnat

Biri Rus, diğeri Amerikalı iki
 gazeteci meslektaş konuşuyorlar-
 dı:

— Bizde, diye söze başladı Rus,
 sosyalist ailelerin hiçbir eşlerini
 aldatmaz.

Diğeri güldü:

— Öyle inatçısımsız ki, kapita-
 listlerin hiçbir şeyini taklit et-
 mezsiz zaten.

— Dokuz kişilik tek yataklı bir oda istiyorum!..

Eder

Direktörün karşısına çıkan
 genç ve güzel figüran kız:

— Elime geçen para çok az, de-
 di. Bin franklık değerim de yok
 mu yâni?

Kızı tepeden tırnağa süzen di-
 rektör:

— Su içinde bin frank edersi-
 niz, dedi. Ama aşkla işi birbirine
 karıştırmayalım. Önce rolünüzü
 bitirin, bin franklık iş için sonra
 gelin.

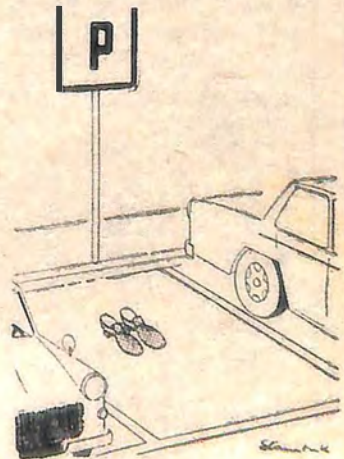
Kolaylık

Genç kızla delikanlı salonun
 kuytu bir köşesine çekilmişlerdi.
 Delikanlı romantik bir sesle sor-
 du:

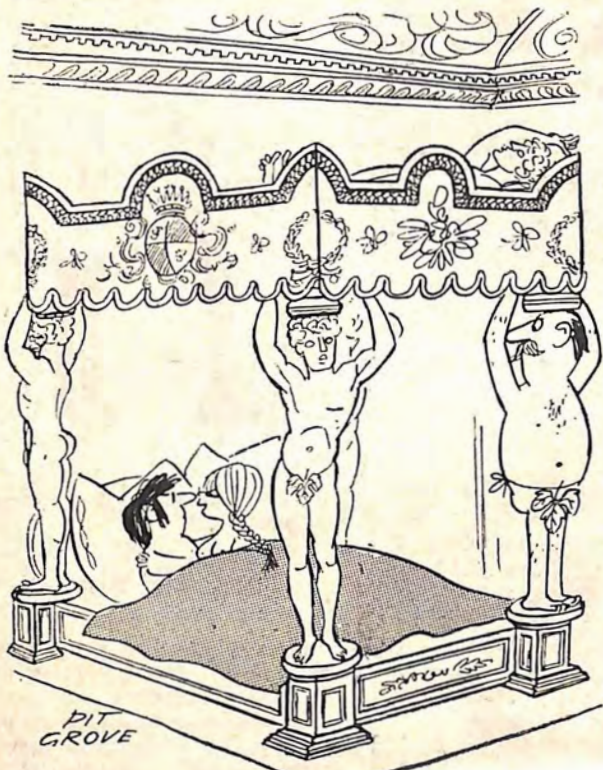
— İlk bakışta doğan aşka ina-
 nır mısınız?

Genç kız içini çekti:

— İnanmaktan çok, insana va-
 kit kazandırması bakımından
 hoşlanırım. Hiçbir şeyin uzama-
 sını sevmem de...

YAZISIZ

- SANKİ KOCAM BİZİ GÖZLÜYÖRMÜŞ GİBİ
TUHAF BİR HİS VAR İÇİMDE !..

Dünya
kari.
katüt
leri

- AH, KIRK YAŞ DAHA GENÇ OLSAYDIN, ŞUNLARLA
NE GÜZEL BİR ARKADAŞLIK KURARDIK !..

ÇIPLAKLAR KAMPINDA

SADECE SEKS DÜŞÜNEN
GENÇ KIZLAR

VEİER BE!
SİKINSA
TEKER, TE-
KER GELİN!..

AZGIN DULLAR

İSRARETMEYİN. BEN
BİLDİĞİNİZ ERKEKLERDEN
DEĞİLİM..

O BİÇİM ÇIPLAKLAR

BENİM ÇADIRIMA
GELİNİZ MÖSYÖ...
SOĞUK HAVA
TESİSATI BİLE
VAR..

ATEŞLİ ÇIPLAKLAR.

BOBO'YA SAHİP OLMAK
İSTEMEZ MİSİN
ŞEKERİM ?

İTİRAZ EDEN ÇIPLAKLAR

BAZAN YANLIŞ KAPI ÇALIYOR.
SUNUZ.. NETİCEDE BİR TO-
KAT AKLINIZI BAŞINIZA
GETİRİYOR!..

KORKUTAN ÇIPLAKLAR

GÜNAYDIN BÜZELİM . LULU
NA BİR ÖPLÜCÜK YOK MU
BU SABAH ?

ÇILDIRTAN ÇIPLAKLAR.

SAKİN OL POOL !
DİNLEN BİRAZ, DAHA
YENİ GELDİN BURAYA.

SON

POOL ! BİR ŞEY UNUT.
MADIĞINA EMİN MİSİN ?

şimdi en çok pay kuponu

KOMİLİ

**camasır
ve banyo
paket sabunlarında**

BULAN
KAZANIYOR

5

AKIYIM

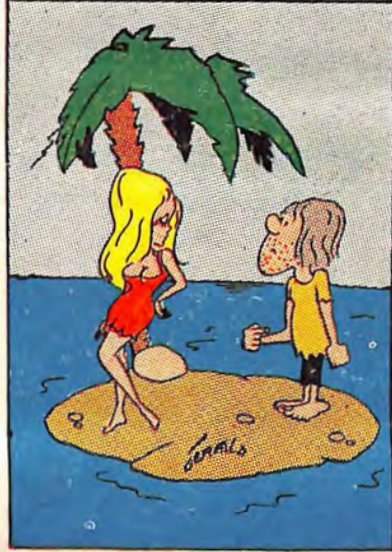
- HANGİ TEKLİFİ KABUL EDECEĞİMİ BİLEMİYORUM. HER İKİNİZİN DE AYRI SEVİMLİLİĞİ VAR ...

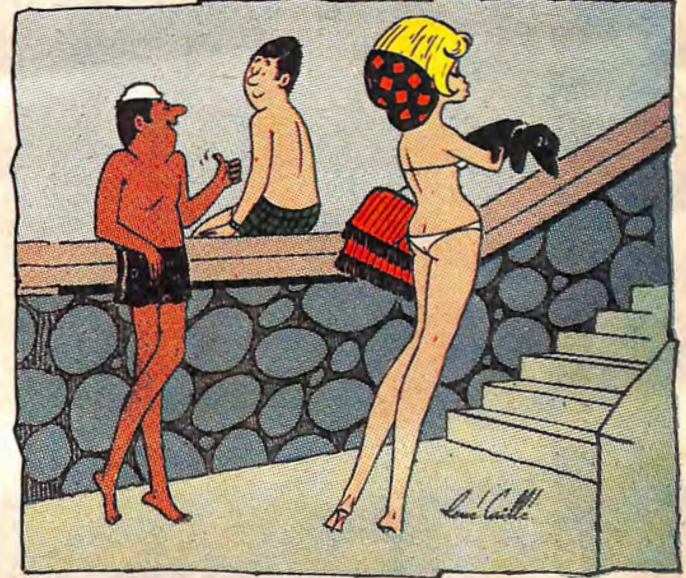
- AFFEDERSİNİZ ,DENİZE GİRİNCEYE KADAR EŞYALARIMA BAKAR MİSİNİZ ?..

- TABİATIN KARŞISINDA HAYÂL KURMAYA BAYILIR !..

- BENİ Mİ ÇAĞIRDI. NIZ ?..

- BOŞUNA ISLIK ÇALMA ... BAKSA BAKSA KÖPEĞİ BAKIYOR !..

- İŞİMDE İFLÂŞ ETTİM KARIM BENİ TERKETTİ .. EN İYİSİ HER ŞEYE SON VERMEK ..

- HAYAT, AMA GERÇEK HAYAT ...

- OOO , NE KADAR DA GÜZELMİŞ !..